85.54
Б43

БЕЛАРУСЬ У ПЕСНІ

БЕЛАРУСЬ У ПЕСНІ

МІНСК
«БЕЛАРУСЬ» 1988

У зборніку змешчаны песні і хоры беларускіх кампазітараў, у якіх адлюстравана гісторыя Беларусі за 70 гадоў яе развіцця, гісторыя песеннага жанру, яго станаўлення за гады Савецкай улады. Прызначаецца шырокаму колу аматараў песні.

Сборник включает песни и хоры белорусских композиторов, в которых прослеживается история Белоруссии за 70 лет, история песенного жанра, его развития за годы Советской власти. Адресуется широкому кругу любителей песни.

Склалі на грамадскіх пачатках
В. Л. Аўраменка і **Л. А. Раманоўская**

5204010000—208
Б——————— 253—88
М 301(03)—88

© Выдавецтва «Беларусь», 1988

Песні-думы лаўлю і нібы ля дубровы
П'ю з крыніц і гляджуся у люстра іх я.
Ты навекі ўвайшла ў маё сэрца і слова,
Беларусь, Беларусь,
Беларусь — мая песня, сястрыца мая!

Вось так, цёплымі і пранікнёнымі словамі, уваходзіць у наша жыццё песня. Словамі і музыкай, якія адлюстроўваюць пачуцці, што жывуць у сэрцы кожнага і ў сэрцы краіны. Нездарма Беларусь наша названа песняй. Здаўна песня была важнейшай прыкметай душы народа, расказвала аб самых розных баках яго жыцця і, найперш, аб любві да Радзімы, да роднага краю.

Слаўная гісторыя беларускай песні. Яна пачала складацца ў даўнія часы, калі народ жыў пад прыгнётам, марыў аб шчаслівай долі і змагаўся за яе. І калі пасля перамогі Вялікага Кастрычніка пачалося будаўніцтва новай, сацыялістычнай культуры, першыя беларускія кампазітары-прафесіяналы сталі нашчадкамі народных творцаў, народнай песеннай традыцыі. Ужо ў дваццатыя гады з'явіліся першыя харавыя песні М. Чуркіна, А. Туранкова, Р. Пукста, М. Мацісона, М. Анцава. Пазней да стварэння масавых песень звярнуліся І. Любан, В. Яфімаў, С. Палонскі. Песні аб нашай Радзіме, аб урачыстых рэвалюцыйных святах, аб Чырвонай Арміі, якая загартоўвалася ў баях грамадзянскай вайны, аб радасным, новым жыцці калгаснага сяла — яны ўвайшлі ў музычны побыт беларусаў, у іх жыццё. Некаторыя з тых песень і сёння захавалі не толькі гістарычную цікавасць, а і мастацкае значэнне. І сёння жывуць сярод нас, гучаць у эфіры «Бывайце здаровы» І. Любана і А. Русака, «Вечарынка ў калгасе» С. Палонскага на верш Я. Купалы...

У гады Вялікай Айчыннай вайны беларускія кампазітары стварылі многа песень, якія расказвалі аб барацьбе партызан Беларусі, аб гераічных подзвігах Чырвонай Арміі. Сярод аўтараў былі Р. Пукст, Я. Цікоцкі, А. Багатыроў, М. Аладаў, І. Любан, П. Падкавыраў. Большасць песень напісаны на вершы беларускіх паэтаў Я. Купалы, П. Броўкі, А. Астрэйкі, А. Вялюгіна, А. Бялевіча, М. Танка, П. Панчанкі. Героіка-патрыятычная тэма была адлюстравана ў розных аспектах: у песнях-маршах; гераічных і заклікальных, суровых і мужных балладах; у журботна-элегічных, лірычных, гнеўна выкрывальных і сатырычных песнях. Іх галоўнымі якасцямі сталі высокі пафас, вялікая шчырасць пачуццяў.

Слаўная гэта традыцыя — водгук на падзеі дня, услаўленне подзвігаў народа, высокіх пачуццяў патрыятызма — атрымала ў наступныя гады яркае прадаўжэнне. Героіка-патрыятычная тэма стала асноўнай у шэрагу тэм, якія распрацоўваюць кампазітары Беларусі ў пасляваенныя гады...

У канцы 50-х і ў 60-я гады адно з вядучых месц у песеннай творчасці кампазітараў заняла тэма Радзімы. Склаліся два тыпы сачыненняў: песні прыўзнята-ўрачыстага характару, іншы раз з элементамі гераікі і маршавым рухам, і патрыятычныя лірычныя, адзначаныя шырокім меладычным распевам, павольным рухам, прастатой і сардэчнасцю тона. Другі тып патрыятычнай песні знайшоў у творчасці кампазітараў больш яркае ўвасабленне, і сёння можна з упэўненасцю гаварыць аб трывалым усталяванні ў беларускай песеннай практыцы гэтага мастацкага струменя. Успомнім «Песню пра Нёман» Н. Сакалоўскага і А. Астрэйкі, якая жыве ў нашым быце вось ужо сорак гадоў.

Выдатны ўзор патрыятычнай лірыкі — песня «Радзіма мая дарагая» У. Алоўнікава і А. Бачылы, пачатковы матыў якой з'яўляецца пазыўным сігналам беларускага радыё. Пачуццём Радзімы, адчуваннем яе прасторы і хараства прасякнуты песні У. Алоўнікава «Беларусь-радзіма» (словы А. Русака), «Песня аб Мінску» (словы І. Панкевіча) і іншыя.

У лірычным ключы вырашаны многія песні аб радзіме Ю. Семянякі: «Расцвітай, Беларусь» (словы А. Бачылы), «Аб шчаслівай нашай долі» (словы А. Сіткоўскага), «Беларусь — мая песня» (словы М. Браўна), «Люблю цябе, Белая Русь», «Якая ты цудоўная, Радзіма», «Шчасце маё», «Песня родная» (словы У. Карызны), «Навек люблю і помню» (словы Г. Бураўкіна).

Тэндэнцыя да лірычнага выказвання ўла-

сціва патрыятычным песням І. Лучанка. Лепшыя з іх — «Жураўлі на Палессе ляцяць» (словы А. Ставера), «Спадчына» (словы Я. Купалы), «Мой родны кут» (словы Я. Коласа), «Родине» (словы Л. Ашаніна), «Бярозка» (словы А. Вялюгіна), «Світанак» (словы У. Някляева), «Песня аб Мінску» (словы П. Панчанкі). Многія песні І. Лучанка адрасаваны непасрэдна моладзі, у іх пераважае прыўзнятасць, адчуванне энергіі, дзеяння, руху, рамантыка жыцця.

Новае пакаленне беларускіх кампазітараў, якое прыйшло ў музычнае жыццё рэспублікі ў апошняе дзесяцігоддзе, нямала зрабіла, падхапіўшы эстафету сваіх старэйшых калег і працягнуўшы іх дасягненні ў жанры песні. Творы маладых кампазітараў заваявалі наш беларускі эфір, канцэртную эстраду. Няма, напэўна, ніводнага выканаўцы ў рэспубліцы — прафесіянальнага ці самадзейнага, у рэпертуары якога не было б песень Э. Зарыцкага, В. Іванова, Л. Захлеўнага, У. Будніка; у канцэртныя праграмы ўваходзяць многія іх песні, у тым ліку і тыя, у якіх таленавіта, кожны раз вельмі своеасабліва, з творчай фантазіяй і разам з тым шчыра, задушэўна, сардэчна выказваюцца пачуцці любві да роднага дому, да навакольля, да ўсяго таго, што мы завём Айчынай — да сяброў і таварышаў па працы, да школы, што нас выхавала, да бацькоўскай хаты і водару чаромхі...

Асобы раздзел у песеннай творчасці беларускіх кампазітараў і, бадай, найбольш значны па мастацкаму значэнню складаюць песні аб Вялікай Айчыннай вайне. Яшчэ ў 50-я гады выдатныя ўзоры такіх песень былі створаны У. Алоўнікавым. Гэта яго «Песня аб Брэсцкай крэпасці», «Песня аб Даватары», «Песня аб Гастэла», «Песня аб Карбышаве», «Вечнай славы агонь» (на словы А. Лазнявога), у якіх пераважае трывожна-напружаны, сурова-стрыманы характар. Некаторыя песні кампазітара вырашаны ў лірыка-апавядальнай манеры. Як, напрыклад, «Песня пра Заслонава» (словы А. Астрэйкі) і адна з самых папулярных песень У. Алоўнікава «Лясная песня» (словы А. Русака), якая даўно стала сапраўды народнай. Ад песень У. Алоўнікава ў беларускай музыцы пачаў складацца цудоўны, вельмі яркі песенны летапіс аб Вялікай Айчыннай. Аб вайне пісалі і пішуць кампазітары розных пакаленняў. Тыя, што прайшлі яе цяжкімі, горкімі і гераічнымі дарогамі,— У. Алоўнікаў, Ю. Семяняка, тыя, для каго вайна з'яўляецца далёкім успамінам дзяцінства, і тыя, хто нарадзіўся пасля пераможных салютаў. Асаблівасці творчага почырку кожнага з іх, іх сувязі з паэтамі таксама розных творчых схільнасцей, шматгранныя павароты тэмы прадвызначылі вельмі разнастайную, нават стракатую палітру гэтага летапісу.

І. Лучанок у сваіх песнях абапіраецца на традыцыі савецкай масавай песні, звяртаецца іншы раз да інтанацый, якія ў ёй бытуюць, але яму ўласціва сваё асабістае музычнае мысленне, ён мае свой уласны музычны почырк. «Памяць сэрдца», «Майскі вальс», «Пісьмо з сорак пятага» (словы М. Ясеня), «Хатынь» (словы Р. Пятрэнкі) — добрыя ўзоры песеннай творчасці, якія пацвярджаюць высокі лад думак музыканта, разнастайнасць яго творчай палітры, песенны дар і мэтанакіраванасць, з якой ён працуе.

Тэма вайны знайшла сваё выражэнне ў песнях Л. Захлеўнага «Героям Брэста» (словы У. Левіна), «Перамога» (словы М. Ясеня), вакальным цыкле «Памяць», створаным да 30-годдзя Вялікай Перамогі. Гэтыя песні ўваходзяць у рэпертуар амаль усіх спевакоў. Розныя пачуцці, вобразы паўстаюць у гэтых песнях, розныя думкі выклікаюць яны. Шэраг цікавых песень пра вайну напісаны Э. Зарыцкім. Адна з іх — «Лясныя салдаты» (словы Г. Бураўкіна).

Песня-памяць аб мінулай вайне... Як многа за ёй стаіць, гэтак жа, як і за самой памяццю нашай... «Два полі» Э. Ханка (словы А. Вярцінскага), «Абеліскі» Д. Смольскага (словы М. Ясеня). Кожная з іх пакідае след у памяці, след у сэрцы...

У гэтых нататках мне давялося закрануць толькі песні патрыятычнай тэматыкі. Зборнік, які вы трымаеце ў руках, змяшчае менавіта такія песні. Па-за рамкамі зборніка засталіся лірычныя песні, жартоўныя, песні жанравыя, эстрадныя, забаўляльныя. Іх многа ў беларускіх кампазітараў, добрых песень пра ўсе бакі жыцця чалавека. Яны маюць права на асобную гаворку і асобны зборнік...

Застаецца дадаць, што лепшыя беларускія песні даўно пераступілі межы рэспублікі. Яны ўключаны ў рэпертуар многіх прафесійных і самадзейных спевакоў і харавых калектываў.

...Сёння, як і многа гадоў назад, мы можам зноў сказаць, што Беларусь і песня знітаваны разам: песня адлюстроўвае шматграннае жыццё народа, і народ ідзе па жыцці з песняй...

А. Ракава

МЫ–
БЕЛАРУСЫ

ДЗЯРЖАЎНЫ ГІМН БССР

Словы М. Клімковіча

Музыка Н. Сакалоўскага

f
і_ мя, пар_ ты_я к шчас_цю вя_ дзе нас ў паход.
Пар_ ты_ і сла_ ва!
f
1.
2.
Сла_ ва Ра_ дзі_ ме! Сла_ва та_ бе, бе_ ла_ рус_ кі на_ род!
Сла_ ва та_
Для заканчэння
rit.
ff
_бе, бе_ла_ рус_ кі на_ род!
Сла_ ва та_ бе, наш са_ вец_ кі на_ род!
rit.
ff

Мы — беларусы з братняю Руссю
Разам шукалі к шчасцю дарог.
Ў бітвах за волю, ў бітвах за долю
З ёй здабылі мы сцяг перамог.

Нас аб'яднала Леніна імя,
Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход.
Партыі слава! Слава Радзіме!
Слава табе, беларускі народ!

Сілы гартуе люд Беларусі
Ў братнім саюзе, ў мужнай сям'і.
Вечна мы будзем, вольныя людзі,
Жыць на шчаслівай, вольнай зямлі!

Нас аб'яднала Леніна імя,
Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход.
Партыі слава! Слава Радзіме!
Слава табе, наш свабодны народ!

Дружба народаў — сіла народаў,
К шчасцю працоўных сонечны шлях.
Горда ж узвіся ў светлыя высі,
Сцяг камунізму — радасці сцяг!

Нас аб'яднала Леніна імя,
Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход.
Партыі слава! Слава Радзіме!
Слава табе, наш савецкі народ!

ДУМА О ЛЕНИНЕ

Слова Э. Скобелева

Музыка Г. Вагнера

Con moto
Ты с каж_ дым го_ дом бли_ же
Ты с каж_ дым го_ дом бли_ же и род_ней,
mf
a tempo
Ты с каж_ дым го_ дом бли_ же и род_ ней, и род_ ней,
и род_ ней,
mf
и род_ней, и род_ ней,
Ты с каж_дым го_ дом бли_ же
mf
и род_ ней, и род_ней,
ты нам до_ ро_ же с каж_дым го_дом,
ты нам до_ ро_ же,
ты нам до_ ро_ же,
ты нам до_ ро_ же,
ты с каж_дым го_дом нам до_ ро_ же,
ты нам до_ ро_ же,

Solo
mf
По_ рой сом_не_ ний,
p
Ле_ нин, Ле_ нин! А...
p
Ле_ нин, Ле_ нин! А...
p
p
тяж_ кой и уг_ рю_ мо_ ю, ког_ да по_ нять хо_
А...
А...

_чу со_ бы_тий суть, о Ле_ ни_ не я ду_ ма_ ю,
mf
mp
о Ле_ ни_не, о
о Ле_ ни_ не, о
по Ле_ ни_ ну, по Ле_ни_ну
Ле_ ни_ не я ду_ ма_ ю,
Ле_ ни_не я ду_ ма_ ю,

Con moto
f
mf
mf
вы_ве_ря_ ю путь.
Ка_ ка_ я ра_дость жить на той зем_
Ка_ ка_ я
_ле, ка_ ка_ я ра_ дость
ра_дость жить на той зем_ ле, ка_ ка_ я ра_ дость
Ка_ ка_ я ра_дость жить на той зем_ле, ра_ дость

жить,
жить на той зем_ ле,
жить на той зем_ ле, что наз_ва_ на на_ век тво_

Нет кра_ я ни ро_ ди_мей, ни ми_
_ей зем_ле_ ю.
Нет кра_ я

_лей!
Здесь все, что есть,
ни ро_ ди_мей, ни ми_ лей! Здесь все, что есть,
нет кра_ я ни ро_ ди_мей, ни ми_лей! Здесь все, что есть,

rall.
все, все свя_за_но с то_бо_ ю,
все свя_за_но с то_ бо_ ю,
все здесь,
все свя_за_но с то_ бо_ ю,
все,
все свя_за_но с то_ бо_ ю,
Tempo I
mp
с то_ бо_ ю.
А...
mp
с то_ бо_ ю.
mf
Чем вы_ше солн_ це,
А...
А...
А...
тем о_но теп_ лей,
ос_та_но_вить нель_зя
по_ры ве_ сен_

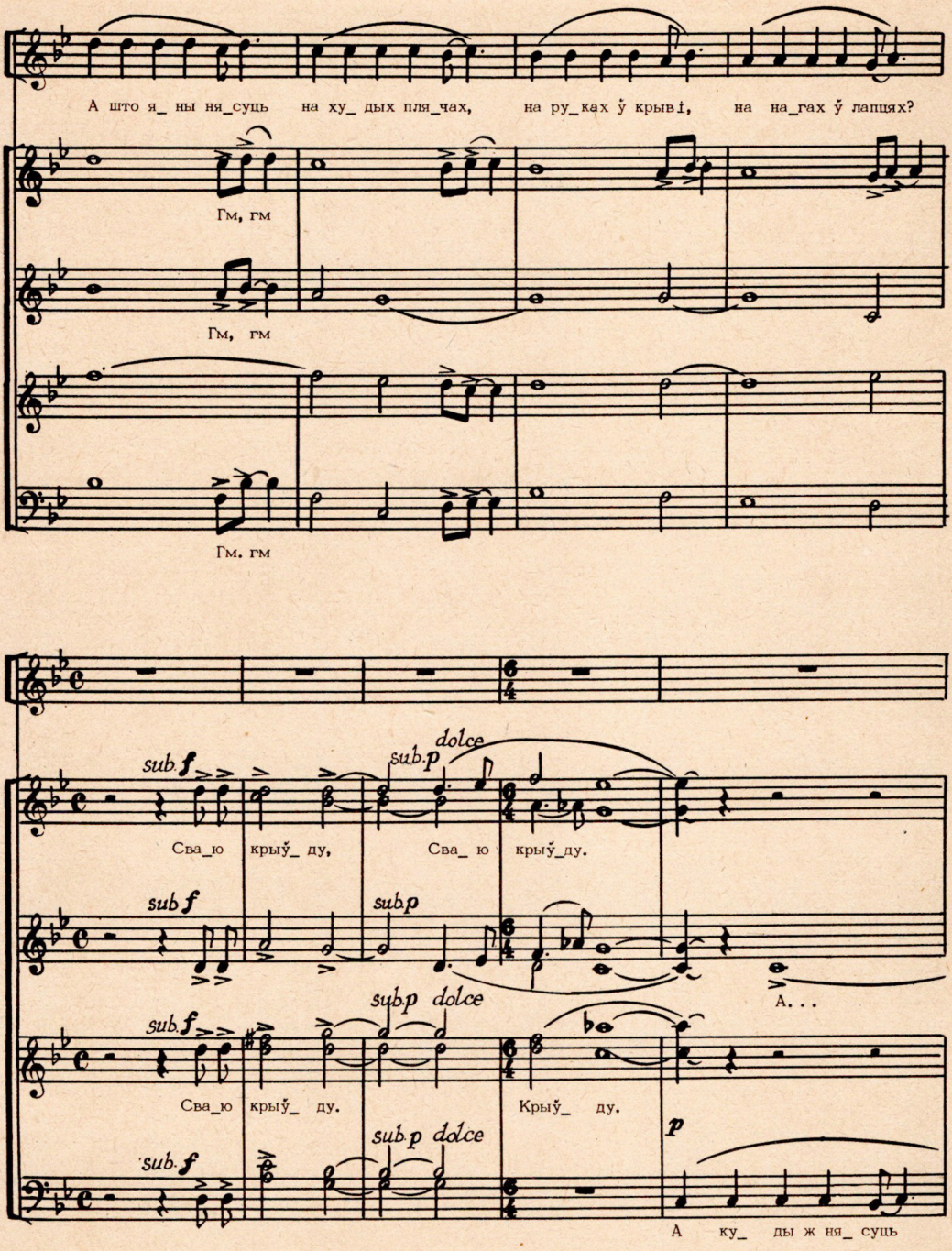

mf
Ты с каж_дым го_ дом бли_ же и род_ ней,
mf
mf
Ты с каж_ дым го_ дом бли_ же и род_
_ней.
ты нам до_ ро_ же с каж_ дым го_ дом, Ле_ нин!
_ней, ты нам до_ро_ же с каж_ дым го_ дом, Ле_ нин!
Ты нам до_ро_ же
f
Ле_ нин!
Ле_ нин!
Ле_ нин!
Ле_ нин!
Ле_ нин!
Ле_ нин!

А ХТО ТАМ ІДЗЕ?

Словы Я. Купалы

Музыка А. Мдзівані

А што я_ ны ня_сущь на ху_ дых пля_чах, на ру_ках ў крывѣ, на на_гах ў лапцях?
Гм, гм
Гм, гм
Гм. гм
sub.f
sub.p dolce
Сва_ю крыў_ ду, Сва_ ю крыў_ду.
sub f
sub p
А...
sub.f
sub.p dolce
Сва_ю крыў_ ду. Крыў_ ду.
sub.f
sub.p dolce
p
А ку_ ды ж ня_ сущь

dolce p
А...
на па_ каз сва_ю?
На свет цэ_
На свет цэ_
на свет
гэ_ту крыўду ўсю,
а ку_ ды ж нясущь?
А...
Più mosso
лы на свет цэ лы
А...
cresc.
лы на свет цэ лы
А...
на свет цэ_ лы
А...
А...
f
А хто гэ_ та іх, не а_
cresc.
А хто гэ_ та іх, не а_

sub.f
_дзін міль_ён крыў_ду несць нау_ чыў, раз_бу_ дзіў іх сон, Бя_ да,
sub.f
раз_бу_ дзіў іх сон,
p
f
_дзін міль_ён крыў_ ду бя_ да,
f
крыў_ ду наў_ чыў, бя_ да

sub.f
dim.
cresc.
го_ ра, бя_ да, го_ ра. А хто там і_дзе у а_ гром_ ніс_
sub.f
dim.
sub.f
dim.
го_ ра, бя_ да, го_ ра. А хто там і_дзе у а_ гром_ ніс_
sub.f
dim.
dim.

Tempo I
_тай гра_ма_дзе? Бе_ ла_ ру_ сы, бе_ ла_ ру_ сы.
Мм. . .
Мм. . . А ча_ го ж,ча_го ж заха_
p
Мм. . .
p
_тай грама_дзе?

tutti
Па_гарджа_ным век ім сляпым, глу_хім?—Людзьмі звац_ ца, людзьмі
_це_ лась ім,
Людзьмі звац_ ца, людзьмі

зваң_ ца.
зваң_ ца.
А...
А...

mp
А...
mp
А...

Людзь_ мі
звац ца,
людзь_ мі
звац_ ца,
людзь_ мі
звац_ ца,
людзь_ мі
звац_ ца.
людзь_ мі
звац_ ца.
Бе_ ла_ ру_ сы...

СМЕЛА ЎПЕРАД

Словы А. Александровіча

Музыка В. Яфімава

штык, пат_ ро_ ны, друж_ на ўпе_ рад, полк чыр_ во_ ны!
Ба_ ра_ба_ нам рыт_ мы на_ шы, наш за_дор у зво_ нах
Ба_ ра_ба_ нам рыт_ мы на_ шы, наш за_дор у
мар_ ша. Гэй, раз_гон_ны полк чыр_ во_ ны!
зво_ нах мар_ ша. Гэй, раз_ гон_ ны полк чыр_ во_ ны,

час прый_ шоў раў_ нящь ка_ ло_ ны!
Сме_ ла ўпе_ рад друж_ ным спе_ вам.
Раз, два-- ле_ вай! Раз, два-- ле_вай!

ПРОЙДЗЕМ МЫ СЛЯДАМІ БОЕК

Словы Я. Купалы

Музыка С. Палонскага

пра вя_ до_ мы год двац_ ца_ ты,
прыгаем пра былое,
пра вя_ до_ мы год двац_ ца_ ты.

Пройдзем мы слядамі боек,
Барацьбою шлях багаты,
Прыгадаем пра былое,
Пра вядомы год дваццаты.

У той год вялікі Ленін
На паноў ішоў крывавых,
З курных хат і сутарэнняў
Вёў ён нас шляхамі славы.

Гулка ў лесе пелі хвоі,
Калыхаўся дуб вячысты,
Як вялі нас грамадою
Камандзіры-камуністы.

Як ішлі ў адной кагорце,
Каб разбіць няшчадна гада...
Бацька з сынам быў на фронце,
Дзед падвозіў ім снарады.

І ніхто не быў там лішнім,
Як ішлі байцы-героі:
Маткі мылі нам бялізну
І хадзілі за сахою.

Помніць доўгі шлях варшаўскі,
Помніць Нёман і Бяроза,
Як ляцеў апрычнік панскі,
Пакідаючы абозы.

СПІЦЕ ЎСЕ ТЫЯ

Словы М. Лужаніна

Музыка А. Багатырова

rall.
вы спа _ чы _ лі ў зям _ лі...
Вы спа _ чы _ лі ў зям _ лі...
a tempo
pp
Гул _ ка па _ цём _
Гул _ ка ня _ сец _ ца стогн ле _ су ў нач _ ны _ я па _
пла _ ча, га _ ло _ сіць у ко _ мі _ не ве _ цер глу _
_кі. Га _ ло _ сіць глу _
_цём _ кі, глу _ хі.
_ хі...
Agitato
f
_ хі... Спі _ це вы, слаў _ ны _ я го _ ра і
p
rall.
пра _ шы па _ том _ кі, хут _ ка над ва _ мі рас _
Над ва _ мі

mp a tempo
_па_лім па_мін_кі аг_ні!
Ма_ла вас, ма_ла бы
аг_ні! Аг_ні!
Ма_ла бы
mf сіль_ны я_
_ло па_між цём_ны_мі на_мі, кру_
_ло між на_мі
шчэ быў наш блуд і ту_ман кру_гом нас!
гом нас!
Вы, пе_ра_
Пе_ра_мог_шы_я, ар_ла_мі,
мог_шы у_сё, уз_ня_лі_ся ар_ла_мі,
mf
бліс_кам бы_лі нам, тым бліс кам, што гас і не
rall.

a tempo
f
fd.
зга с.
Гроз _
на
Гроз _ на няс _ лі _ ся ма _
ва _
шы _ я
клі _
кі,
_ гут _ ны _ я ва _ шы _ я клі _
кі,
ff
ff
на _
ват ка _
мен _ ны _ я
ду _ шы скі _
да _ лі свой
сон,
Ра _ дас _ цю дзіў _ най зві _ неў ваш край бед _ ны, вя _
p
p
Сіл не ха _
пі _
ла...
За
_ лі _
кі...
Сіл не ха _

rall.
пеў па ха_ рон_ ны вам звон.
_пі_ ла... За_ пеў па_ ха_ рон_ ны вам
Meno mosso
Све_ жы_ я нас_
звон. Све_ жы_ я нас_ пы му_ раў_ ка яш_
rit.
pp
_пы му_ раў_ ка яш_ чэ не па_ кры_ ла,
све_
жвір толь_ кі
mf
_чэ не па_ кры_ ла, яш_ чэ
ціц ца даж_ джом...
рій accel.
све_ ціц_ ца, змы_ ты сцю_ дзё_ ным даж_ джом...
не па_ кры_ ла даж_
mf
Спі_ це! Мы ва_ шых на_ век не за_
mf
джом... Мы ва шых на_ век не за_ бу_ дзем ма_

_бу_ дзем ма_ гі_ лаў, збу_джа_ны ва_
_гі_ лаў,
_мі, мы ўскрэс_лі, мы больш не зас_нём! Мы
больш не зас_ нём. Мы больш не зас_
Мы больш не зас_ нём! Не зас_
Не зас_ снём, не зас_
нём, не зас нём, мы больш не зас_нём,
зас_ нём,
_нём, не зас_нём, не зас_
не зас_ нём!
_нём, не зас_нём, не зас_нём!

СОНЦА ЯСНАЕ НАМ СВЕЦІЦЬ

Беларуская народная песня

Сонца яснае нам свеціць,
Песня разліваецца,
Мой міленькі, даражэнькі,
Ў армію збіраецца.

Заспявалі навабранцы
Песню маладзецкую:
Едуць, едуць не ў рэкруты,
Ў Армію Савецкую.

Рада маці, рад і татка:
На граніцу сын ідзе,—
Ды глядзі ж, сынок наш родны,
Стой там моцна, як нідзе.

АБ ШЧАСЛІВАЙ НАШАЙ ДОЛІ

АБ ШЧАСЛІВАЙ НАШАЙ ДОЛІ

Словы А. Сіткоўскага
Пераклад А. Бачылы

Музыка Ю. Семянякі

хо_ чац_ца за_ пець. А на_ ва_кол кра_ су_юц_ца, паў_
_сюль ста_яць іль_ ны, аў_ сы... Хто йдзе -- ня_ хай лю_ бу_ ец_ца з іх
1. 2.
не_ звы_ чай_ на_ е кра_ сы.

Люба нам з табою ў поле
Выйсці ранкам паглядзець:
Люба роднае раздолле —
Так і хочацца запець.

Прыпеў: А навакол
красуюцца,
Паўсюль стаяць
ільны, аўсы...
Хто йдзе — няхай
любуецца
З іх незвычайнае
красы.

Збажына шуміць густая,
Дыша водарам яна,
І пшаніца залатая
Нізка кланяецца нам.

Прыпеў.

Ураджай багаты ў полі —
І канца яму няма.
Аб шчаслівай нашай долі
Льецца песенька сама.

Прыпеў.

ЛЮБЫ ЗОРЫ ЗАЛАЦІСТЫЯ

Словы і музыка Р. Галавасцікава

Любы зоры залацістыя,
Любы нам лугі квяцістыя,
Эх, старонка, доляй шчасная,
Наша вольная, калгасная!

Сонцам колас наліваецца,
Морам жыта калыхаецца,
І працуем мы з ахвотаю,—
Добра ў полі за работаю.

Няма краю прыгажэйшага,
Ураджаем багацейшага,
Слаўнай працаю свабоднаю,
Звонкай песняю народнаю.

Любы зоры залацістыя,
Любы нам лугі квяцістыя,
Эх, старонка, доляй шчасная,
Наша вольная, калгасная!

ЛЮБЛЮ НАШ КРАЙ

Беларуская народная песня

Запіс Г. Цітовіча

Люблю наш край — старонку гэту,
Дзе я радзілася, расла,
Дзе першы раз пазнала шчасце,
Слязу нядолі праліла.

Люблю народ наш беларускі
І хаты ў зелені садоў,
Залочаныя збожжам нівы,
Шум нашых гаяў і лясоў.

І жніва час душой люблю я,
І першы звон сярпоў і кос,
Калі на поле выйдуць жнеі,
А касары на сенакос.

І песню родную люблю я,
Што ў полі жнеі запяюць,
Як гукі звонкія над нівай
Пераліваюцца, плывуць.

Люблю ў пагодную я ночку
Да позна ў садзіку сядзець,
Сачыць за ясным зор мігценнем,
На месяц залаты глядзець.

Мне тут усё для сэрца міла,
Бо я люблю край родны свой,
Дзе з першым шчасцем я спазналась
І з першай горкаю слязой.

ЯК КРЫНІЦА ЦЯЧЭ

Беларуская народная песня

Запіс Н. Сакалоўскага

Як крыніца цячэ,
Наша ўлада расце —
Ўлада нашая
Ды савецкая.

І расце, і цвіце,
І жыццё нам дае —
Ды вясёлае,
Ды шчаслівае.

А хто шчасце нам даў,
Хто жыццё збудаваў?
Ўлада нашая
Ды савецкая.

ВЫБАРЧЫЯ ЧАСТУШКІ

Беларуская народная песня Запіс С. Палонскага

Грай, гармонік, галасіста,
Рэж, баян, на ўсе басы.
За народных кандыдатаў
Аддадзім мы галасы.

Прыпеў: Мы за ленінскую справу
Будзем цвёрда ўсе стаяць,
І за лепшых кандыдатаў
Пойдзем мы галасаваць.

Хутка прыйдзе наша свята,
Хутка прыйдзе слаўны дзень,
За народных кандыдатаў
Апушчу свой бюлетэнь.

Прыпеў.

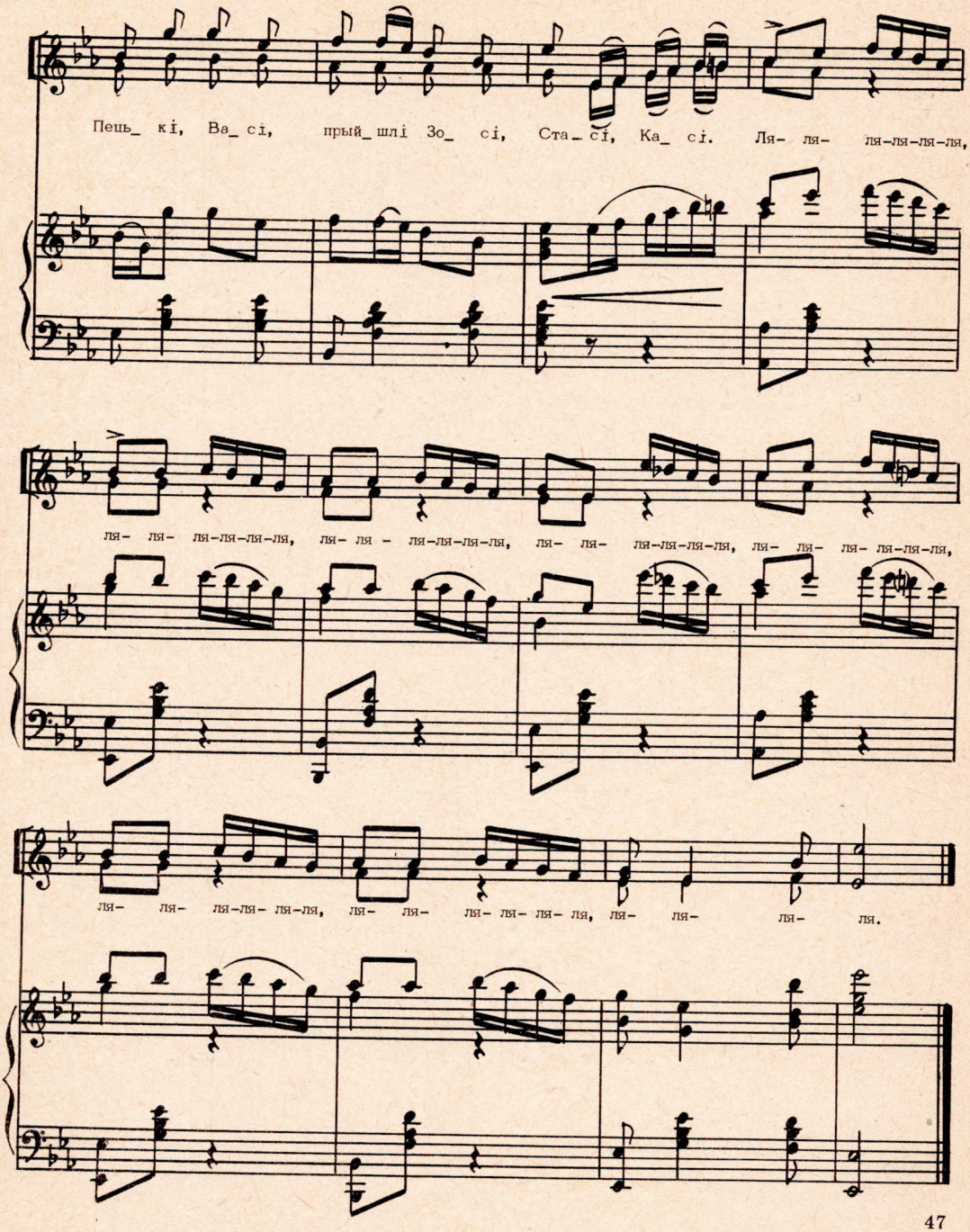
ВЕЧАРЫНКА У КАЛГАСЕ

Словы Я. Купалы

Музыка С. Палонскага

у кал_ га_ се, у "Чыр_во_ ным А_ ра_ та_ ю", -- прый_шлі Сцёп_ кі,
Пець_ кі, Ва_ сі, прый_ шлі Зо_ сі, Ста_ сі, Ка_ сі. І гар_ мо_ нік
гра_ е, гра_ е, і гар_ мо_ нік гра_ е, гра_ е. Прый_шлі Сцёп_кі,

Пець_ кі, Ва_ сі, прый_шлі Зо_ сі, Ста_ сі, Ка_ сі. Ля- ля- ля-ля-ля-ля,
ля- ля- ля-ля-ля-ля, ля- ля - ля-ля-ля-ля, ля- ля- ля-ля-ля-ля, ля- ля- ля- ля-ля-ля,
ля- ля- ля-ля- ля-ля, ля- ля- ля- ля- ля- ля, ля- ля- ля- ля.

Вечарынка у калгасе,
У «Чырвоным аратаю»,—
Прыйшлі Сцёпкі, Пецькі, Васі,
Прыйшлі Зосі, Стасі, Касі.
І гармонік грае, грае.

Прыйшлі з поля, з гаспадаркі,
Клуб запоўніўшы да краю,
Брыгадзіры і даяркі,
Брыгадзіры і свінаркі.
А гармонік грае, грае.

Ходам ходзяць гаспадыні —
Маладая і старая,—
Зіна шэпча штось Мальвіне,
А Мальвіна шэпча Зіне.
А гармонік грае, грае.

Захапіўшы ў першай пары
Янка Маньку, Юрка Раю,
Даюць дыхту, даюць жару,
«Сербіянку», польку шпараць.
А гармонік грае, грае.

За сталом ідзе бяседа
Аб жыцці, аб ураджаі,
П'е суседка за суседа,
Хто не снедаў, тут даснедаў.
А гармонік грае, грае.

Ночка сходзіць, сонца ўсходзіць,
І дамоў было б пара ім,
А скакаць яшчэ не годзе,
Яшчэ танец на расходзе.
А гармонік грае, грае.

ТЫ З ЗАХОДНЯЙ, Я З УСХОДНЯЙ

Словы Я. Купалы

Музыка М. Чуркіна

я не раз_ лу_ чу_ ся, больш з та_ бо_ ю
ўжо нi_ ко_ лi я не раз_ лу_ чу_ ся.
Тва_ е ко_ нi, ма_ е ко_ нi па_ сля дзён тры_

вож ных бу_ дуць па_ сві_ ці_ ся ра_ зам
на лу_ гу му_ рож_ ным, бу_ дуць па_ сві_
_ці_ ся ра_ зам на лу_ гу му_ рож_ ным.

Ра_ зам бу_ дзем а_ раць по_ ле трак_ та_ рам ста_
_ лё_ вым, се_ яць жы_ та і пша_ ні_ цу
1.
на за_ го_ нах но_

Ты з Заходняй,
я з Усходняй
Нашай Беларусі,
Больш з табою ўжо ніколі
Я не разлучуся.

Твае коні, мае коні
Пасля дзён трывожных
Будуць пасвіціся разам
На лугу мурожным.

Разам будзем араць поле
Трактарам сталёвым,
Сеяць жыта і пшаніцу
На загонах новых.

Ты з Заходняй,
я з Усходняй
Нашай Беларусі,
Больш з табою ўжо ніколі
Я не разлучуся.

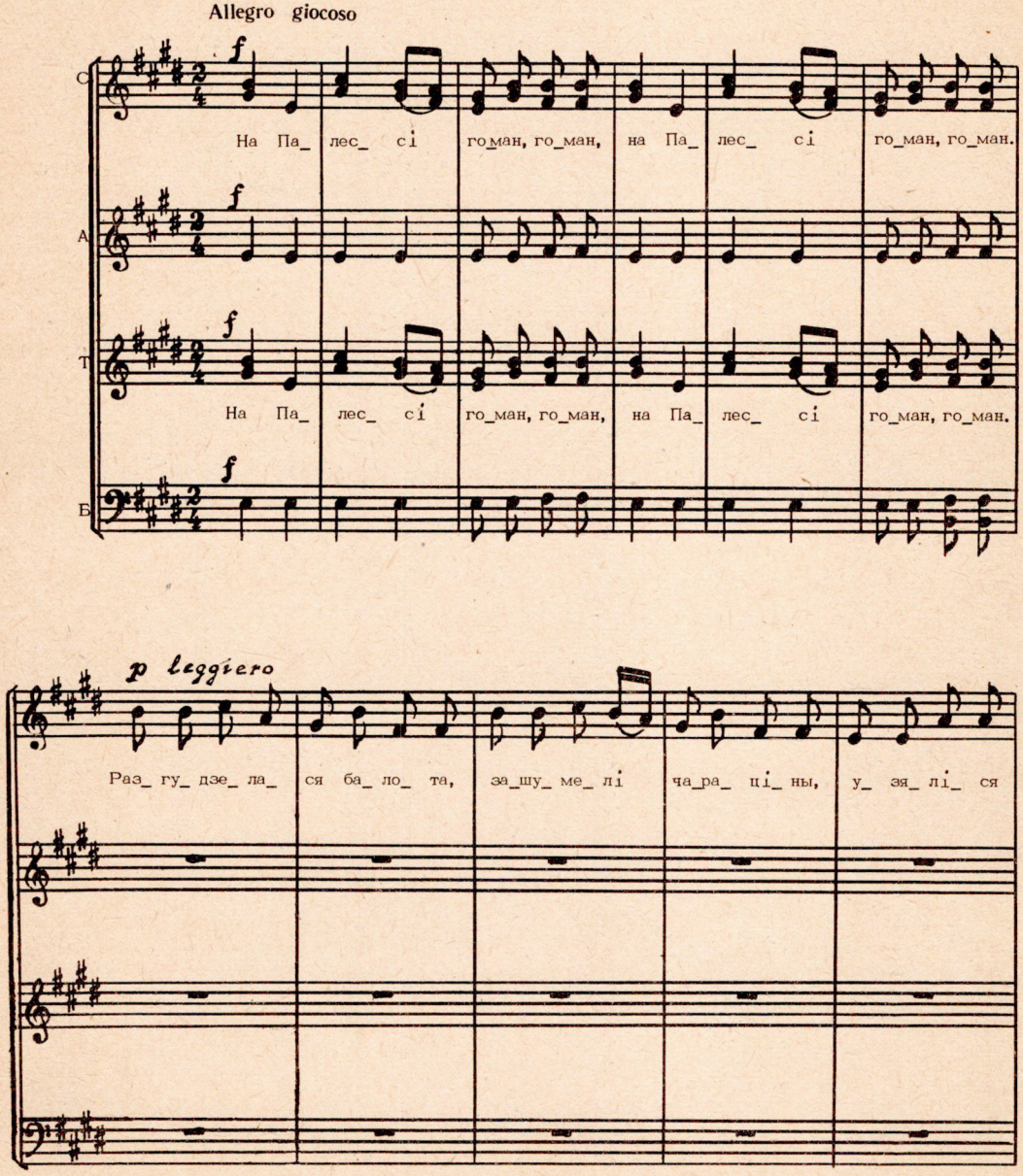
Часта вацца будзем разам
З кожным новым годам
Верашчакаю калгаснай
І калгасным мёдам.

Будзем песні мы складаці
Не на панскай службе,—
Песні будуць аб свабодзе
І аб нашай дружбе.

НА ПАЛЕССІ ГОМАН

Словы П. Броўкі

Музыка У. Алоўнікава

за ра_ бо_ ту эк_ ска_ва_ та_ ры, машы_ ны, гэй!
Хто рыдлёў_ кай ма_ ша ўда_ ла,
Гэй!
Роўна ло_жац_ ца ка_ на_ лы, быщам стужкі
Хто кар_чы з-пад багны ры_ е...
лю_стра_ны_ я. Гул ня _ стры_ма_ ны, бяс_кон_ цы, тракта_ ры за тракта_ра_мі,
На Па_ лес_ сі

Скі_бы тлу_сты_ я пад сон_ цам рас_сці_ ла_ юц_ ца ра_ да_ мі. Што дзяглы, клю
го_ ман, го_ ман, на
cresc.
_ юць ся_ ке_ ры, пі_лы пе_ сні за_спя_ ва_ лі, ла_дзяць сце_ ны, вок_ны, дзве_ры,
cresc.
cresc.
Па_ лес_ сі го_
cresc.
ман,
mf
mf
ха_ ты но_ вы_ я па_ ста_лі. Гэй!
f
А шум_лі_ ва, як ні_ ко_ лі, за_спрача_ лі_
f
го_ ман. А шум_лі_ва, як ні_ко_ лі, за_спра_ча_лі_
f

по_ле з полем,
што ўзра_
_ся там днямі ні_ва з нівай,
_ся там дня_мі
ды з ка_ла_ са_мі: што ўзра_
ка_ла_ сы

_сло з іх са_ма_ ві_ та, хто з іх мо_ жа га_на_рыц_ца — ці то бульба.
_сло з іх са_ма_ ві_ та, хто з іх мо_ жа га_на_рыц_ца

ці то грэч_ка
ці то жы_та, ці пша_ ні_ца?
На Па_ лес_ сі го_ман,
На Па_ лес_ сі го_ман, го_ман.

dim.
pp
На Па_ лес_ сі го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман го_ман, го_ман,
dim.
dim.
p
го_ман. . . Што за гу_ кі, што за
dim.
p
го_ Гэй!
ман.
го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
рос_ кат, што за му_ зы_ ка ад_ ран_ ку? Пас_ ту_
го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
хі склі ка_ ють вой_ ска: тру_ бящь тру_ бы — бе_ ра_

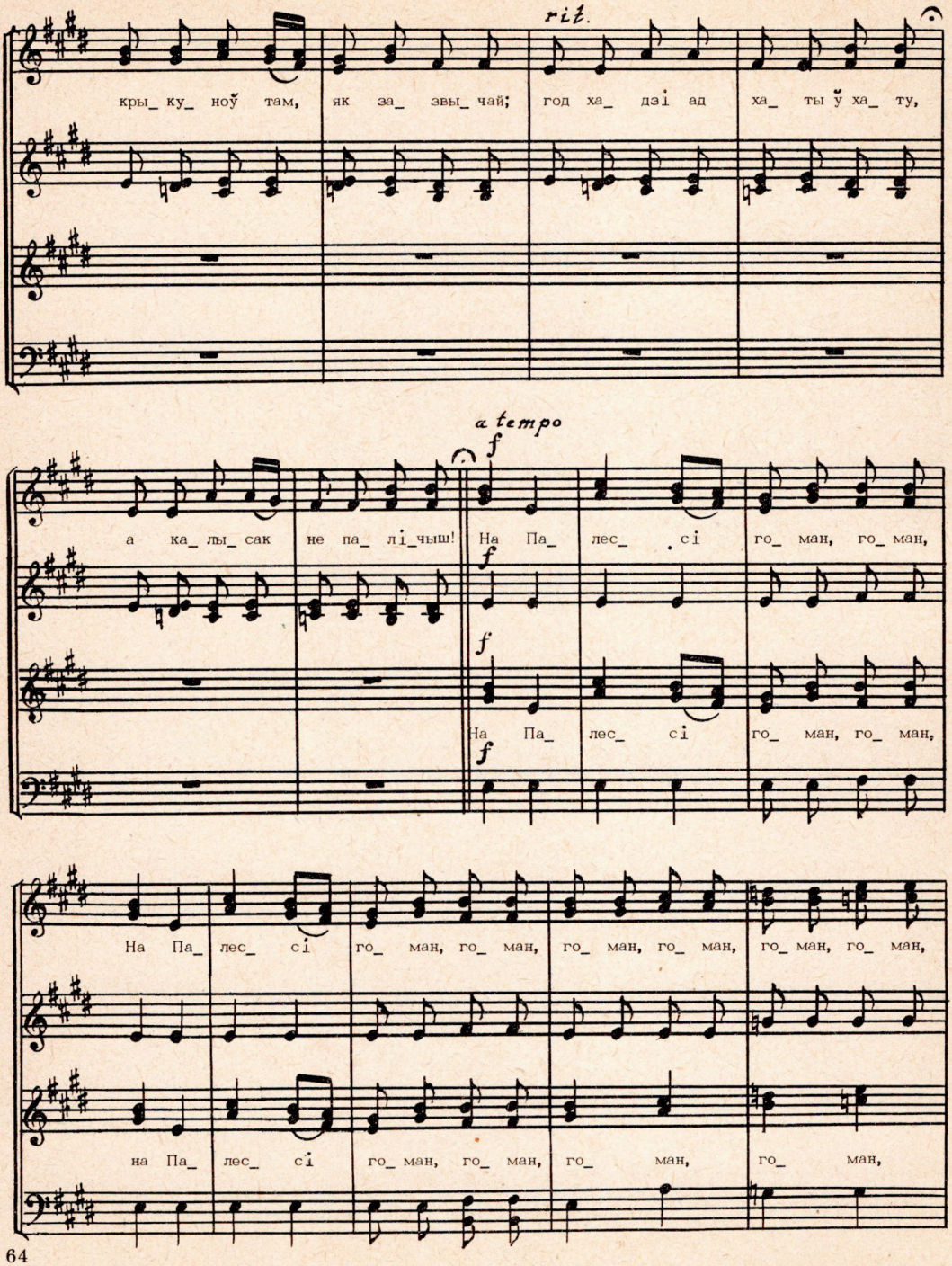

го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман,
сцян кі, гэй! Гэй!
pp
го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ман, го_ ман, го_ ман,
p
Што за плю_ скат на а_ зё_ рах, мі́ж ла_
pp
го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман,
го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ман, го_ ман, го_ ман,
_зо_ вы_ мі́ ку_ ста_ мі́? Гэ_ та ка_ ча_

го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
_ры ў да_ зо_ рах звон_ ка хло_ па_ ющь кры_
cresc.
го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
cresc.
cresc
_ла_ мі. Гэй! Гэй!
f
На Па_ лес_ сі го_ман, го_ман, на Па_ лес_ сі го_ман, го_ман...
f
На Па_ лес_ сі го_ман, го_ман, на Па_ лес_ сі го_ман, го_ман...

Гру_ кат, ту_ пат, колькі сі_ лы ды хла_пе_ чы дружны ро_ гат гэ_ та па_ ры
ту_пат, ту_ пат, ту_ пат, ту_пат, ту_ пат_ту_ пат, ту_ пат, ту_пат,
Гру_ кат, ту_пат коль_кі сі_ лы ды хла_ пе_ чы дружны ро_ гат гэ_ та па_ ры
Гру_ кат, гру_ кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат,
meno mosso
p
йдушь ка_дры_лю, б'ючь аб_ца_ са_ мі пад_ло_гу. Тут друг дружку прыглядзелі,
p
ту_пат, ту_пат, ту_пат, ту_ пат, ту_пат, ту_ пат.
йдушь кад_ры_ лю, б'ючь аб_ца_ са_ мі пад_ло_ гу.
гру_ кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат, гру_кат.

лю_ ба сэр_ цу
ма_ла_ до_ му.
allargando
f
А пас_ля, пас_, ля—вя_сел_ лі,
f
ну і чар_кі,
p a tempo
Пе_ ра_ хо_дзяць зі_ мы, вес_ны,
ўсё і_дзе сва_
ёй чар_го_ ю.
p
Пе_ ра_ хо_дзяць зі_ мы, весны,
p
Пе_ ра_хо_ дзяць зі_мы, вес_ны,
ўсё і_ дзе сва_
p
як вя_ до_ ма... Да!
Пе_ ра_ хо_ дзяць

poco cresc
f
Там, дзе пра_ ца, там і пес_ ні! У_ зды_
poco cresc
f
ўсё і_ дзе сва_ ёй чар_ го_ ю. Там, дзе пра_ ца, там і
f
_ёй да_ ро_ гай. Там, дзе пра_ ца, там — і
cresc
f
зі_ мы, вес_ны, ўсё і_ дзе сва_ ёй чар_ го_ ю. Там, дзе пра_ ца, там—і пес_ ні.
meno mosso
mp
ма_ юц_ ца ге_ ро_ і. На_ ра_ джа_ ец_ ца ба_ га_ та
mp
пес_ ні. У_ зды_ма_ юц_ ца ге_ ро_ і.
пес_ ні. У_ зды_ма_ юц_ ца ге_ ро_ і.
У_ зды_ма_ юц_ ца ге_ ро_ і Гэй!

rit.
кры_ ку_ ноў там, як за_ звы_ чай; год ха_ дзі ад ха_ ты ў ха_ ту,
a tempo
f
а ка_ лы_ сак не па_ лі_чыш! На Па_ лес_ сі го_ ман, го_ ман,
f
На Па_ лес_ сі го_ ман, го_ ман,
f
На Па_ лес_ сі го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман,
на Па_ лес_ сі го_ ман, го_ ман, го_ ман, го_ ман,

го_ ман, го_ ман,
го_ ман, го_ ман,
го_ ман, го_ ман,
го_ ман, го_ ман,
го_ ман,
го_ ман,
го_ ман,
го_ ман,
Poco stringendo
pp
го_ ман, го_ ман,
го_ ман, го_ ман,
го_ман, го_ ман,
го_ман, го_ ман
го_ман, го_ман,
pp
го_ ман,
го_ ман,
го_ман, го_ ман,
го_ ман, го_ман,
го_ман, го_ ман,
pp

Vivace
ff
го_ ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман, го_ман,
гэй!
Вось як!
гэй!
Вось як!

БЫВАЙЦЕ ЗДАРОВЫ

Словы А. Русака

Музыка І. Любана

_ві_ це ба_ га_ та, у_ жо ж мы па_ е_ дзем да_
_до_ му, да- ха_ ты. У зя_ лё_най дуб_ ро_ ве мы на_ ча_ ваць
Канец
бу_ дзем. Эх! Ва_ ша_ е лас_ кі ва_ век не за_ бу_дзем. 2. У

Бывайце здаровы,
Жывіце багата,
Ужо ж мы паедзем
Дадому, дахаты,
Ў зялёнай дуброве
Мы начаваць будзем.
Эх! Вашае ласкі
Вавек не забудзем.

У вашым калгасе
Шырокае поле,
Няхай жа на шчасце
Цвіце ваша доля.
На рэчках на вашых
Бурлілі бы воды,
Каб плавалі з крыкам
Гусей карагоды.

Каб жыта у полі
Трубою вілося,
Каб сала у хаце
Кубламі вялося.
Штодзень у капусце
Каб плавала скварка,
А к ёй, калі трэба,
Знайшлася б і чарка.

Яшчэ вам жадаем
Прыбытку у хаце,
Ні мала, ні многа —
Штогод па дзіцяці.
Не будзе вам крыўды
Яшчэ і за тое,
Калі пашанцуе
На год і па двое.

Бывайце здаровы,
Жывіце багата,
А мы ад'язджаем
Дадому, дахаты.

НЕСКАРОНЫЯ

НЕСКАРОНЫЯ

Словы П. Барэйкі

Музыка Я. Касалапава

mp
poco a poco
I сты _ ла ру_ да _ я ва _ да,
mp
poco a poco
I сты _ ла ру _ да _ я ва _ да ім _ ша _ раў
poco a poco
_да _ я ва _ да ім _ ша _ раў у а _ са _ ко _ вым глу_
cresc.
сты _ ла ў глу _ хім не _ быц_ ці...
f
cresc.
у не _ быц _ ці...
Хто мог та _
f
cresc.
_хім не _ быц _ ці...
_ко _ е, ска _ жы _ це, вы _ цер_ пець?
Хто мог па _ ку _ ты та_

mp
_кі _ я пе _ ра_ нес _ ці?
Хі_ ба толь_кі ка _ мень той смяг_ла
allarg.
sf p
што пом _ нішь ха _ на Ба _ ты _ я ар_
шэ ры,
Moderato
I
ка _ ма _ ры,
_ду.
ка _ ма _ ры, ка _ ма_
ка_ ма_ ры,
ка _ ма_ ры, ка _ ма_

як лі _ ха_ лец _ це і по _ шасць
_ры, лі _ ха _ лец _ це і по _ шасць
як лі _ ха_ лец _ це і по _ шасць
_ры, лі _ ха _ лец _ це і по _ шасць
таўк_ лі свой бяс_ кон_ цы смя_ рот _ ны
cresc.
cresc.
мак.
cresc.
cresc.
f
f
Не, вы мац_ ней бы_ лі
f
f

лю _ бо _ га ка _ ме_ ня, -- ге_
_ро _ і ляс_ ных а _ так.
mp
І вы бы _ лі не_ ска_ ро _ ны_ мі, і
А... (Мм...)

пом _ сці_ лі не _ ска_
пом _ сці _ лі не _ ска_ ро _ ны _ мі,
пом_ сці_лі не _ ска_
_ро _
ны _
мі.
_ро _
ны _
мі.
Пом _ сці_ лі і пі _ лі, як кроў, ру_ ду _ ю ва _ ду.
mp
Ру _ ду _ ю ва _ ду, ва _ ду.

МЫ ВЕРНЕМСЯ

Словы М. Танка

Музыка А. Багатырова

Хор
Каб там, дзе прой_ дзе хіт_ ры во_ раг а_бо
пра_ска_ча я_ го конь, — бур_лі_лі рэ_ кі і а_
_зё_ ры і пом_сты па_ лым_ неў а_ гонь, бур_ лі_лі
1. 2.
рэ_ кі і а_ зё_ ры і пом_сты па_ лым_неў а_

Клубамі чорнымі дым віўся,
Ўгрызаўся ў вочы і ў раллю.
Мы адступалі, падпаліўшы
Агнём нянавісці зямлю.

Каб там, дзе пройдзе хітры вораг
Або праскача яго конь,—
Бурлілі рэкі і азёры
І помсты палымнеў агонь.

Каб на шляхах, палях, ў акопах
Спакою вораг не зазнаў,
Каб жвір сыры, гарачы попел
Яго магілы засыпаў.

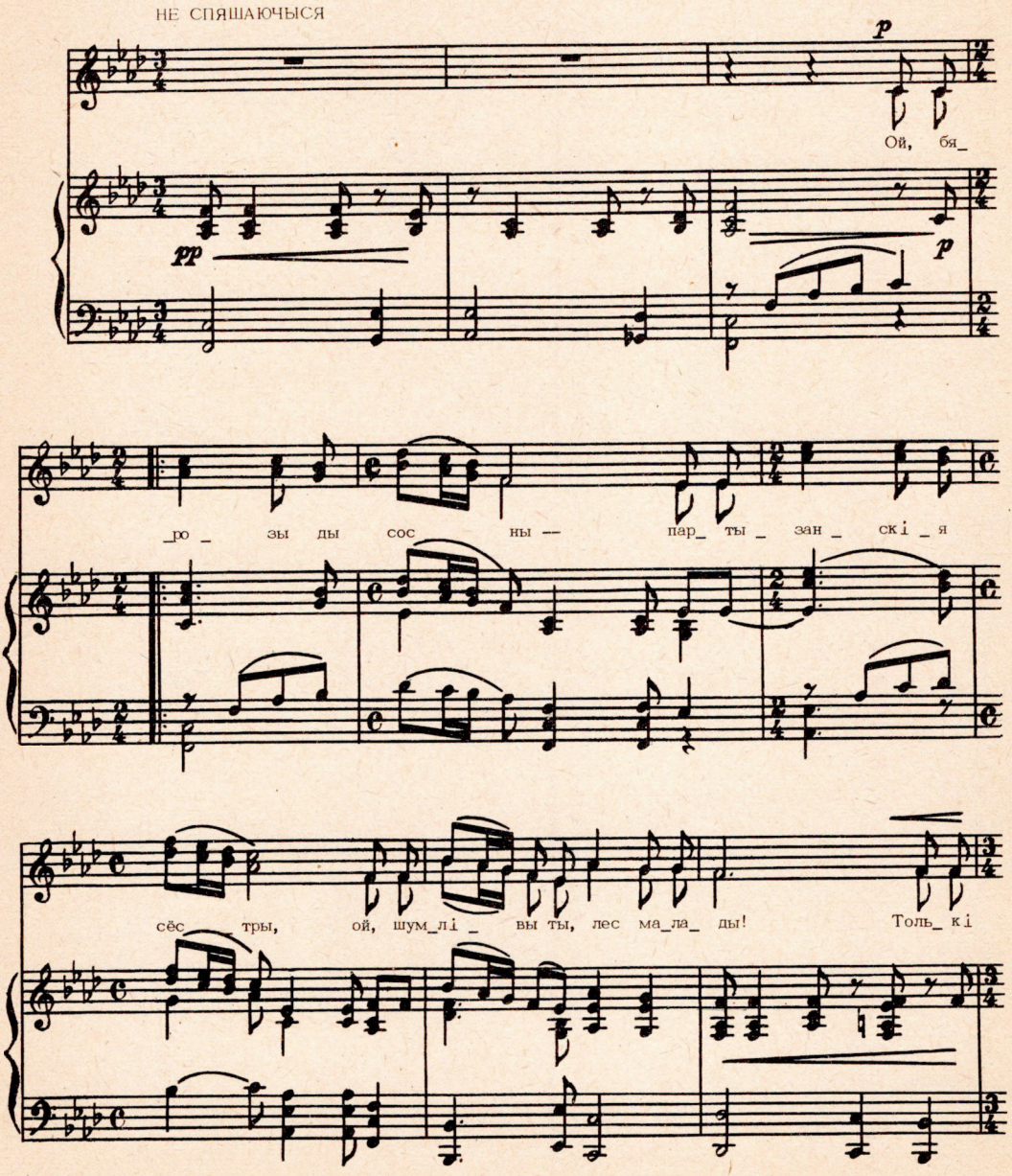
Настане дзень баёў апошніх!
Мы адступілі, каб было
Дзе легчы ворагу на пожнях,
Парослых сіняй гавылой.

А мы шляхі вярнуцца знойдзем,
Як вырай іх знаходзіць век,
Па сонцу, што над намі ўзойдзе,
Па звону беларускіх рэк.

ЛЯСНАЯ ПЕСНЯ

Словы А. Русака

Музыка У. Алоўнікава

mf
сэр _ цам па _ чу _ ю тва _ ю пес _ ню ляс_
mf
Для паўтарэння
_ну _ ю ды ус_ пом _ ню бы_ лы _ я га _ ды.
p
Для заканчэння
f
Ды ус _//_быць. Ой, бя_ ро _ зы ды
f

Ой, бярозы ды сосны —
Партызанскія сёстры,
Ой, шумлівы ты, лес малады!
Толькі сэрцам пачую
Тваю песню лясную
Ды успомню былыя гады.

Ды успомню пажары,
І варожыя хмары,
І завеі халодных вятроў,
І слату, і нягоды,
І начныя паходы,
І агні партызанскіх кастроў.

Край любімы мой, родны,
Ты на свеце свабодны,
За цябе я на бітву хадзіў,
Каб ніколі, ніколі
Ты не быў у няволі,
Каб прыгожымі кветкамі цвіў.

Адышлі тыя годы,
Адгрымелі паходы,
Толькі пушча за полем шуміць,
Ой, бярозы ды сосны —
Партызанскія сёстры,
Вас ніколі ў жыцці не забыць...

ПЕСНЯ О БРЕСТСКОЙ КРЕПОСТИ

Слова А. Лозневого

Музыка В. Оловникова

ве _ тер гу_ ля_ ет, не вью _ га, — бу_ шу _ ют о_ гонь и сви _
_ нец у плав _ ней ши _ ро_ ко _ го Бу _ га, у
Хор
ти _ хой ре _ ки Му_ ха _ вец. Не

мол _ ни _ и там, не зар _ ни _ цы, не гро _ ма ве _
pp
_сен _ ний рас _ кат, — в не _ рав _ ном бо _ ю на гра _
_ ни _ це то _ ва _ ри _ щи на _ смерть сто _

Для повторения
_ят.
Вой_
p
Для окончания
_ли,
чтоб
сно _
ва
вра _
ги
sf
не
про _
шли.
3
3
dim.

Не ветер гуляет, не вьюга,—
Бушуют огонь и свинец
У плавней широкого Буга,
У тихой реки Мухавец.

Не молнии там, не зарницы,
Не грома весенний раскат,—
В неравном бою на границе
Товарищи насмерть стоят.

Война подступила украдкой,
Но русский не дрогнул народ.
Кипит рукопашная схватка
У Холмских старинных ворот.

В крови тут и камни, и травы,
И стонут в округе леса.
На подвиг зовет и на славу
Седой боевой комиссар:

— Товарищи, верные други,
Мы все на посту боевом.
Пусть даже погибнем на Буге,
Но мы никуда не уйдем! —

И кровью своею и жизнью
Солдаты клянутся стоять,
Лишь только жила бы Отчизна —
Советская Родина-мать.

В дыму, окруженный врагами,
С последней гранатой в руках
Идет комсомолец Наганов...
Живет его имя в веках.

И храбро за Родину бьется
Ваган Григорян — патриот,
Живым он врагу не сдается,
По-русски на подвиг идет.

И ныне стоит величаво
На страже советской земли
Старинная крепость державы,
Чтоб снова враги не прошли.

ХАТЫНЬ

Слова Г. Петренко

Музыка И. Лученка

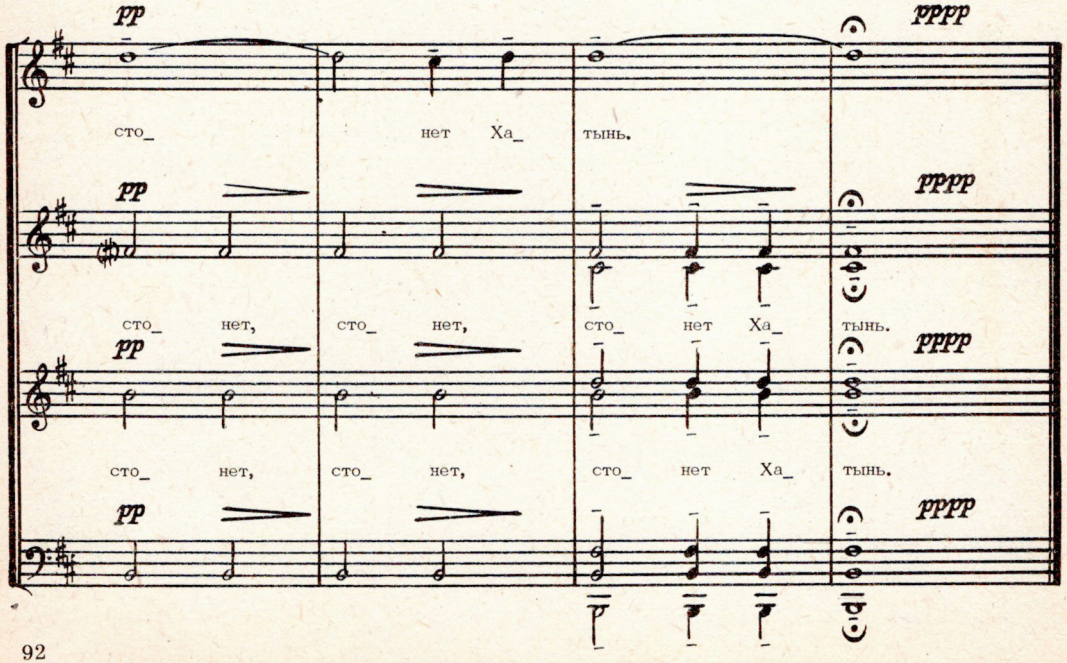

Мм. . .
Мм. . .
1. 4. _ты_ ли в су_ро_ вом мол_ чань_ и ле_ са. Как ру_ ки сго_ рев_ ших тор_
2. э_ той зем_ле_ ю каж_ дой вес_ ной кри_ ком кри_чат жу_рав_
3. ми_ ром ве_ ка бу_дут плыть об_ ла_ ка, на зем_ лю ро_ ня_ я
1. 2.
Мм. . .
Мм. . .
_чат в не_бе_са тру_бы пе_чей Ха_ ты_ ни, тру_ бы пе_чей Ха_ ты_ ни.
_ли и по_ны_ не, ды_ма глотнув Ха_ ты_ ни, ды_ ма глотнув Ха_ ты_ ни.
дож_ ди_ком си_ним сле_зы де_тей Ха_ ты_ни, сле_ зы де_тей Ха_ ты_ ни.
ПРИПЕВ:
С. Динь, динь, сто_ нет Ха_тынь, боль_ ю людской ды_ мит_ ся,
А.
Динь, динь, динь, динь, боль_ ю людской ды_ мит_ ся,
Динь, динь, динь, динь, боль_ю людской ды_ мит_ ся,
боль_ ю людской ды_ мит_ ся,

зво_ на_ми, сто_на_ми сно_ ва Хатынь в на_ ши сердца сту_ чит_ ся.
звон, стон, звон, стон в на_ ши сердца сту_ чит_ся.
звон, стон, звон, стон в на_ши сердца сту_ чит_ ся.
2. Над
3. Над
Più mosso
3.
А...
Стой, че_ло_век! Мо_ ре, за_стынь! За_
А...
За
А...
Стой, человек! Мо_ ре, застынь! За
_ты_ ни. Стой, че_ ло_век! Мо_ ре, за_стынь! За_
пти_ цы!
мри те в поле_ те, пти_ цы! Смот_ рит Хатынь,
мри те в поле_ те пти_ цы!
пти_ цы!
мри те в поле_ те пти_ цы! Смот_ рит Ха_тынь,
мри те в по_ ле_ те пти_ цы! Смот_ рит Ха_тынь,

rit.
смот_ рит Ха_тынь в Веч_ ным ог_нем нам в ли_ ца,
смот_ рит Ха_тынь Веч_ ным ог_нем нам в ли_ ца,
смот_ рит Ха_тынь Веч_ ным ог_нем нам в ли_ ца,
allargando
Tempo I
fp
смот_ рит жи_вым нам в ли_ ца! Динь, динь,
смот_ рит жи_вым нам в ли_ ца! Динь, динь,
Soli
mp
смот_ рит жи_вым нам в ли_ ца!

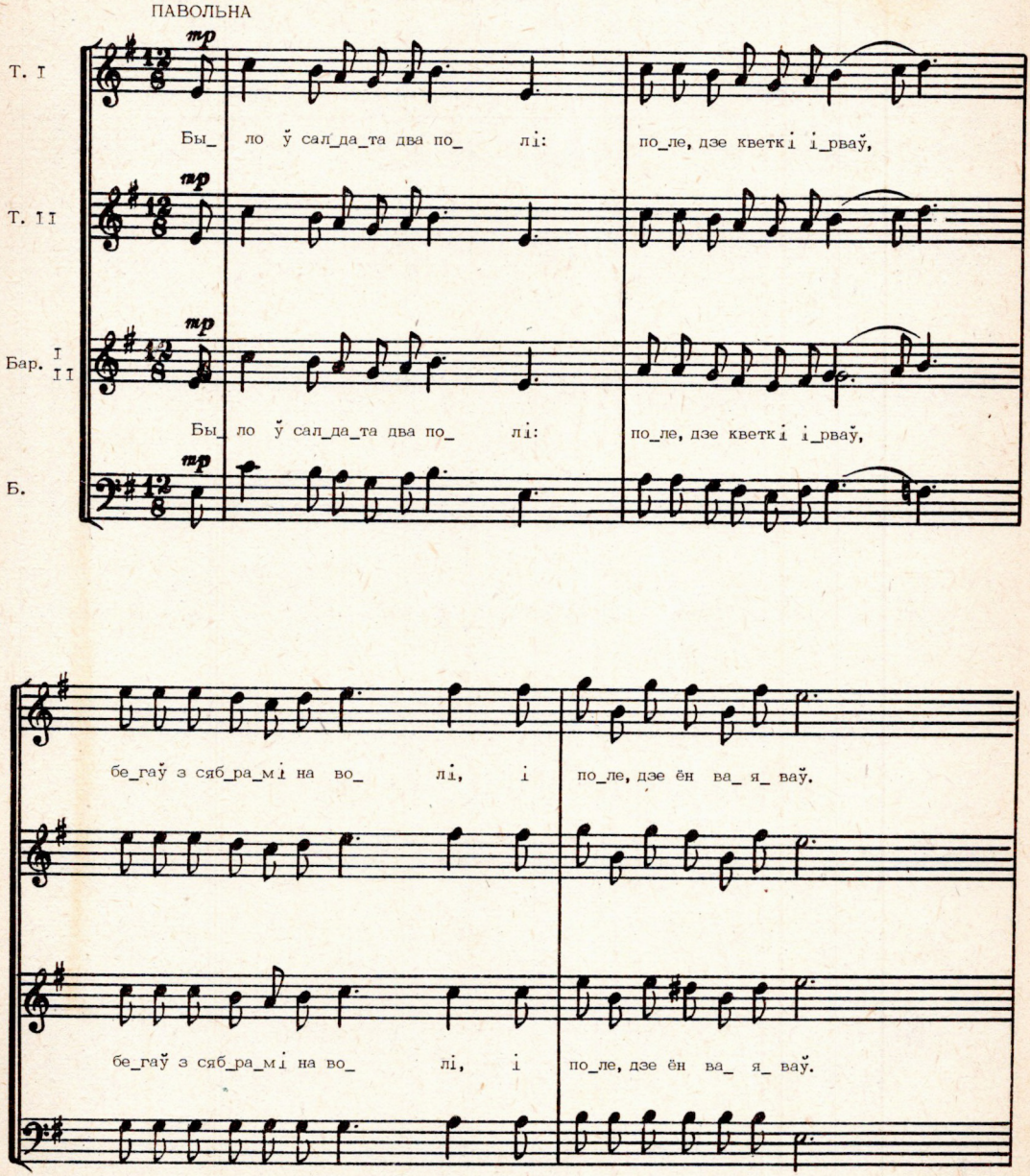

Coda
p
динь, динь,
динь,
динь,
сто_ нет Ха_тынь.
динь, динь,
динь, динь,
сто_ нет Ха_ тынь, динь,
динь, динь,
динь, динь,
динь, динь,
сто_ нет Ха_ тынь, динь,
_ты_ ни.
динь,
динь,
сто_ нет Ха_ тынь.

pp
pppp
сто_
нет Ха_
тынь.
сто_ нет,
сто_ нет,
сто_ нет Ха_ тынь.
сто_ нет,
сто_ нет,
сто_ нет Ха_ тынь.

ДВА ПОЛІ

Словы А. Вярцінскага

Музыка Э. Ханка

mp f p mf
Ці_ха бы_ ло і чыс_ та у по_лі я_ го дзя_ цін_ ства.
Ці_ха бы_ ло і чыс_ та у по_лі я_ го дзя_ цін_ ства.
Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі • рат_ным тым.
Бы_лі 'а_ гонь і дым на по_ лі рат_ным тым.
Бы_лі а_ гонь, дым на по_ лі тым. Два
Два по_лі бы_ло ў сал_ да_ та. Ад_ но зе_ля_ не_ла тра_вой, дру_
Два по_лі бы_ло ў сал_ да_ та. Ад_ но зе_ ля_ не_ла тра_ вой, дру_
по_лі бы_ ло у сал_ да_ та. Ад_ но зе_ ля_ не_ла тра_ вой, дру_

_го_ е бы_ло ўза_ ра_ та вай_ ной і па_ лі_та кры_ вёй.
_го_ е бы_ло ўза_ ра_ та вай_ ной і па_ лі_та кры_вёй.
_го_ е по_ ле па_ лі_ та кры_вёй.
p
Ці_ ха бы_ло і чыс_ та у по_ лі я_ го дзя_ цін_ ства.
p
Ці_ха бы_ло і чыс_ та у по_лі я_ го дзя_цін_ ства.
p
Сола
Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі рат_ным тым. Бы_
Бы_ лі а_ гонь і дым на по_ лі рат_ным тым.
Бы_лі а_ гонь, дым на по_ лі тым.

mf
ло ў сал да_та два по_ лі:
по_ле, дзе квет_кі збі_раў,
Мм...
p
бе_гаў з сяб_ра_мі на во_ лі, і
по_ ле, дзе ён па_мі_раў.
А...
mp
f
pp
mf

Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі рат_ным тым.
Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі рат_ ным тым.
Бы_лі а_ гонь, дым на по_ лі тым.

Ці_ха бы_ ло і чыс_ та у по_ лі я_ го дзя_ цін_ ства.
Мм. . .
Мм. . .
Мм. . . .
Мм. . .

rit.
Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі рат_ным тым.
rit.
Бы_лі а_ гонь і дым на по_лі рат_ным тым.
rit.
Бы_лі а_гонь, дым на по_ лі тым.
rit.

ПАМЯТЬ СЕРДЦА

Слова М. Ясеня

Музыка И. Лученка

_га_ ет, а пес_ня серд_це при_лас_ка_ ет
mp
и Минск ус_тав_ший мирно спит, — не спит_ся толь_ко ве_ те_
mp
_ра_ ну, вой_ ны ми_ нув_шей пар_ти_ за_ ну:
ночь растре_ во_жи_ла в нем ра_ ны и па_мять серд_ ца гово_

Più mosso
mf
рит. . .
И вновь у_ хо_ дят в тьму ребя_ та,
и вновь мол_ чит в но_ чи за_ са_ да,
но в ти_ши_ну бьют ав_ то_
_ма_ ты,
и за_ ки_ па_ ет жар_кий бой!
И
сно_ ва не_ бо по_ лы_ ха_ ет,
и кто-то я_рост_но стре_
f

_ля_ ет, и на тра_ву те_ бя бро_ са_ ет, и звез_ ды
1.
кру_ жат_ ся с то_ бой!
ff
2. Tempo I
И //_вешь!
sf
серд_ ца го_ во_ рит. . .
p
8---

Когда ночь город обнимает
И молча звезды зажигает,
А песня сердце приласкает
И Минск уставший мирно спит,—
Не спится только ветерану,
Войны минувшей партизану:
Ночь растревожила в нем раны,
И память сердца говорит...

И вновь уходят в тьму ребята,
И вновь молчит в ночи засада,
Но в тишину бьют автоматы,
И закипает жаркий бой.
И снова небо полыхает,
И кто-то яростно стреляет,
И на траву тебя бросает,
И звезды кружатся с тобой!
И пусть ты кровью истекаешь,
И пусть ты даже умираешь,
Но все равно ты побеждаешь,
А побеждая, ты живешь!..

Когда над городом светает
И ночь на запад отступает,
И даже песня замолкает,
А Минск уставший мирно спит,—
Не спится только ветерану,
Войны минувшей партизану:
Ночь растревожила в нем раны,
И память сердца говорит...

БАЛЛАДА О МАТЕРИ

Слова В. Шимука

Музыка И. Кузнецова

С
mf
1. Вес_ но_ ю и ле_ том мать хо_дит до_ ро_ гой сво_
3. Не_ чальным при_ве_ том де_ ревь_я встре_ча_ ют е_
ей и в зимню ю сту_ жу и_ дет по при_ выч_ но_му
_е, и гла_дит о_ на их дро_ жа_ щей ру_ кой не_ у_
poco cresc
сле_ ду. о_ на о_ жи_ да_ ет лю_ би_ мых сво_ их сы_но_
стан но и шеп_чет: "Сы_ ноч_ ки- ду_ боч_ ки, вы серд_ це мо_
Для 1-го куплета
вей, о
е, Пят_ ни не при_ шли, чтоб по_ здра_вить е_ е с Днем По_
Для 3-го куплета
_ру_ сик, А_ ле_ сик, Ры_ гор_ ка, И_ ван_ ка, И_
А_ . . .
А . . .

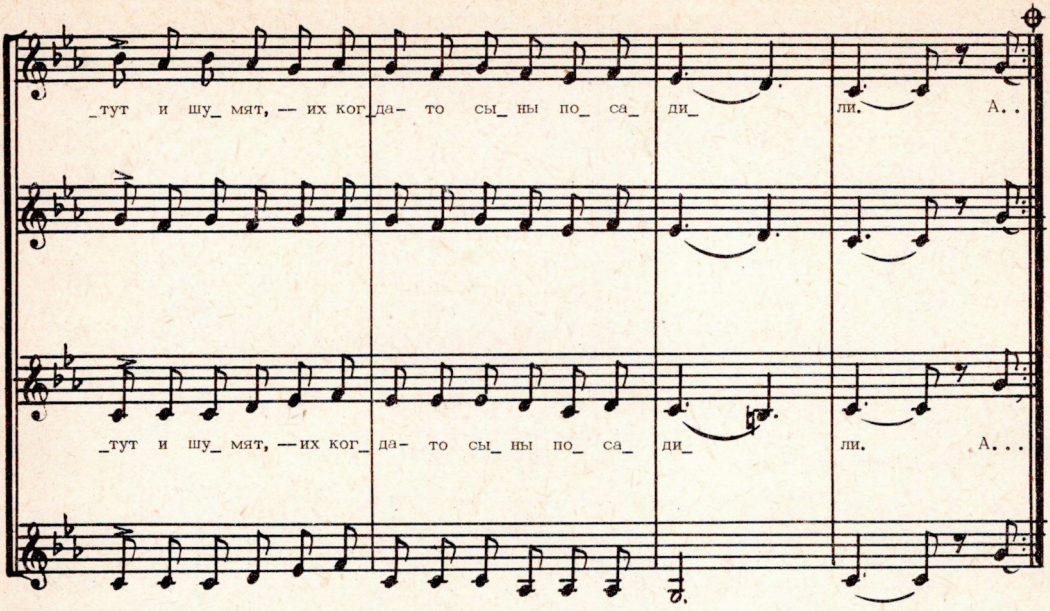

Че_ ты_ ре сын_ ка не при_
_бе_ ды.
ван ка!"
Че ты_ ре сын_ ка не при_
шли, не вер ну_ лись с вой_ны,
че_ ты_ ре сын_
шли с вой ны,
че_ ты_
не при_ шли с вой_ ны,
_ка... А на_ де_ я_ лась мать-- все вер_ нут_ ся. И
ре сын ка... Жда_ ла -- все вер_ нут_ ся. И

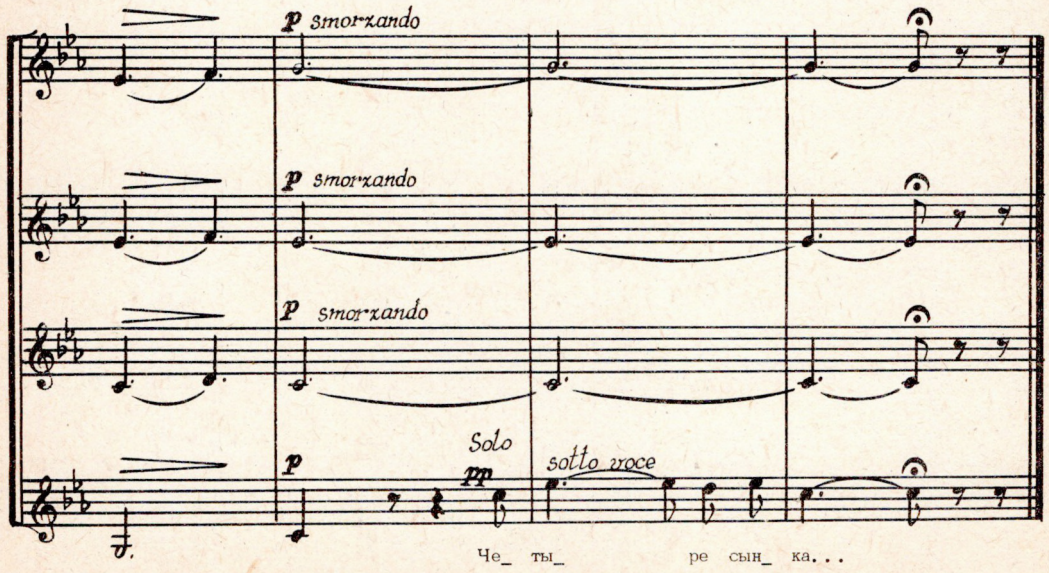

poco cresc.
час_то ей снится, ей снит_ся, что в хату вой_ дут все сы_ны, об_
poco cresc.
poco cresc.
час_ то ей снит_ся, ей снит_ся, что в хату вой_ дут все сы_ны, вой_ дут все сы_ны,
poco cresc.
Solo
_ни_ мут и лас_ ко_ во к серд_цу ро_ ди_мой прижмут_ ся. 2. А
об_ни_ мут и лас_ ко_ во к серд_ цу прижмут_ ся.
мать все рас_ ска_ жет сы_ ноч_ кам сво_ им мо_ло_ дым, рас_
Мм. . .
Мм. . .

Все

ска жет о том, что и лю_ ди о них не зя_ бы_ ли...
И
И

хо_ дит о_ на на боль_ шак, где гус_ ты_ е ду_ бы рас_
хо_ дит о_ на на боль_ шак, где гус_ ты_ е ду_ бы рас_

тут и шу мят, — их ког_да- то сы_ ны по_ са_ ди_ ли. А..
тут и шу мят, — их ког_да- то сы_ ны по_ са_ ди_ ли. А...

p smorzando
p smorzando
p smorzando
p
Solo
pp
sotto voce
Че_ ты_ ре сын_ ка...

ОБЕЛИСКИ

Слова М. Ясеня

Музыка Д. Смольского

серд_ цу на_ ро_ да как
мно_ го о_ ни го_ во_ рят.
Где- то да_ ле_ ко над
ни_ ми ко_лы_ шут_ ся паль_ мы,

где- то бе_ ре_ зы шу_
1.
2.
_мят.
//_ят.
Лю_ ди!
f
Пред ни_ ми вы го_ ло_ вы низ_ ко скло_ ни_ те.

Лю_ ди!
Мол_ чань_ем вы свет_ лу_ ю па_ мять по_ чти_ те
тех, кто на_ смерть стоял, кто нам жизнь от_ сто_ял, кто нам
мир на зем_ле за_ ве_ шал.

2.
мир на зем_ле за_ ве_ шал.
f

f
Там, где да_ ле_ ко над
rit.
a tempo
ни_ ми ко_лы_ шут_ ся паль_ мы,
rit.
a tempo
там, где бе_ ре_ зы шу_

Серые камни,
Свинцово-тяжелые камни,
Сердцу народа
Как много они говорят.
Где-то далеко
Над ними колышутся пальмы,
Где-то березы шумят.

В сопках маньчжурских,
В норвежских фиордах скалистых,
В море, на суше
Советские воины спят.
В Минске и Риме,
В Софии, Варшаве, Париже
Им обелиски стоят.

Припев:

Люди! Пред ними вы
Головы низко склоните.
Люди! Молчаньем вы
Светлую память почтите
Тех, кто насмерть стоял,
Кто нам жизнь отстоял,
Кто нам мир на земле завещал.

К тем обелискам
Приходит увидеть мать сына,
Шустрый мальчишка
Приходит услышать отца.
Зримо и близко
Невесту там встретит любимый.
Камни — живые сердца.

Мир будет помнить
Вас, гордые, смелые люди,
Мир не забудет
Отважных советских солдат.
Там, где далеко
Над ними колышутся пальмы,
Там, где березы шумят.

Припев.

ГЕРОЯМ БРЕСТА

Слова В. Левина

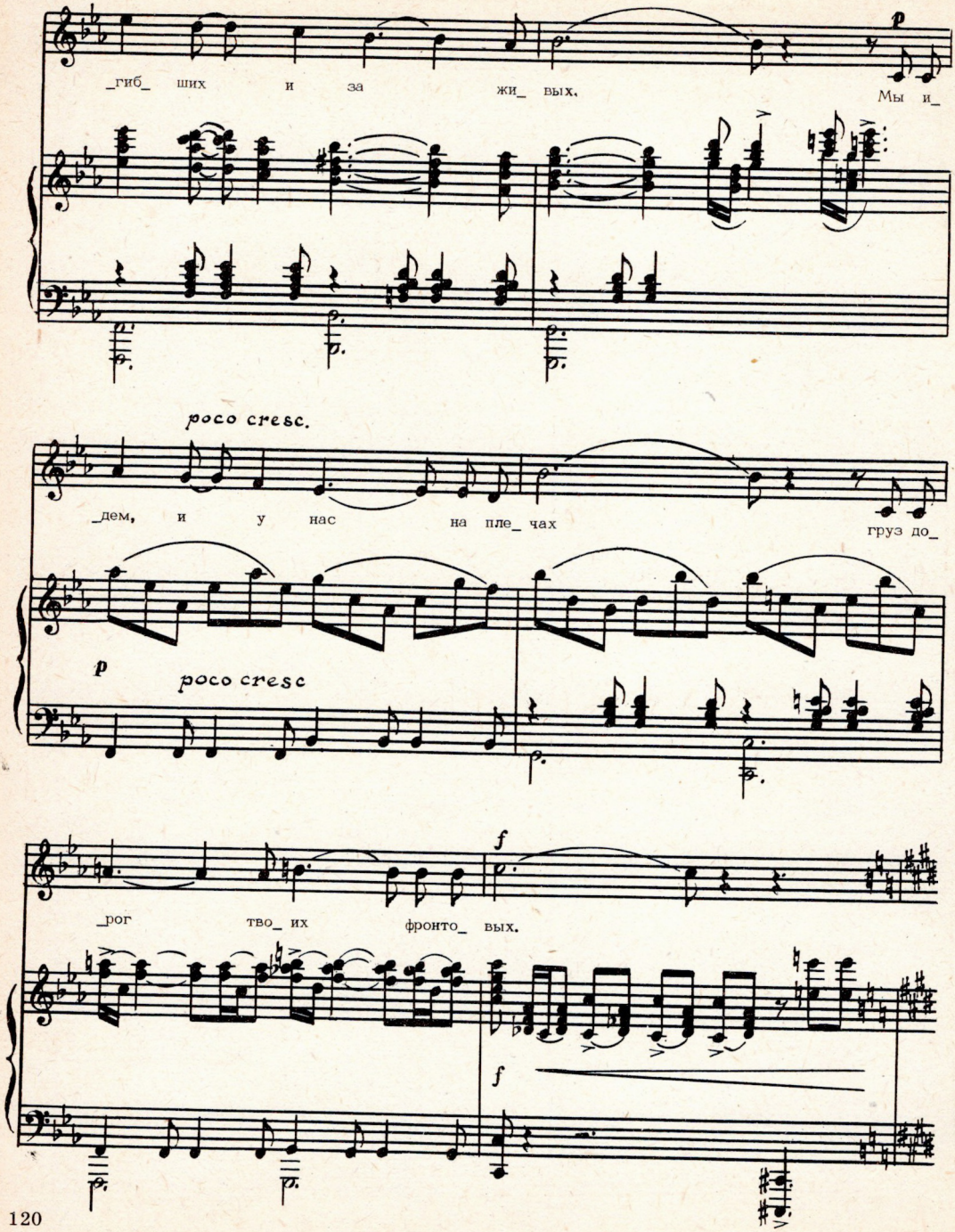
Музыка Л. Захлевного

не, и нель зя бы_ ло им от_ сту_
f
_пать. Сколь_ко бы_ ло им? Двад_ цать, как
f
мне? Сколь_ко сде_ лать о_ ни б смог_

poco cresc.
p
_ли.
Им бы ро_ сы топ_тать в тра_
p poco cresc.
_ве,
им бы к звез_ дам во_ дить ко_раб_
n.f
_ли!

p
2. Мо_жет,
ff
p
2.
_е.
f
3. Э_ то
на_ ши серд_ ца
сту_ чат
за по_

гиб ших и за жи_ вых. Мы и_
p
poco cresc.
дем, и у нас на пле чах груз до_
p
poco cresc
f
рог тво их фронто_ вых.
f

ff
p
Им бы
poco cresc
ро_ сы топ_ тать в тра_ ве,
им бы
p
poco cresc

Я иду по святой земле, я боюсь на нее ступать.
Здесь ребята гибли в огне, и нельзя было им отступать.
Сколько было им? Двадцать, как мне?
Сколько сделать они б смогли.
Им бы росы топтать в траве, им бы к звездам водить корабли!

Может, я задеваю следы тех, кто здесь сражался тогда.
Положите сюда цветы, поклонитесь этим следам.
Кто ты был, неизвестный солдат?
Мы отныне с тобой вдвоем.
Слышишь, грозно гремит набат — это сердце стучит мое.

Это наши сердца стучат за погибших и за живых.
Мы идем, и у нас на плечах груз дорог твоих фронтовых.
Им бы росы топтать в траве, им бы к звездам водить корабли!

ПОБЕДА

Слова М. Ясеня

Музыка Л. Захлевного

_бе_ да! По_ бе_ да, се_ год_ ня
mf
все мы вспоми_ на_ ем до_ ро_ ги, тре_
_во_ ги... Все го_ ды тяж_ ки_ е вой_ ны.

То вре_мя, те · бе_ ды мы
серд_ цем вновь пе_ре_ жи_ ва_ ем
3
3 и
гор_ дость, и ра_ дость по_ бед_ ной,
ПРИПЕВ:
свет_ лой той вес_ ны. И над Мо_ сквой са_лю_ та
f
f

гром, и солн_ це в не_ бе го_ лу_
бом, и сча стье, что пришло в наш
дом, — все э_ то ты, Пе_ бе_ да!
И скорбь у ма_ те_ри в гла_

✽Вариант для третьего куплета

2.
По_ //_бе_ да!
ff

По_ // _бе_ да!
fff

Победа!
Победа,
Сегодня все мы вспоминаем
Дороги,
Тревоги...
Все годы тяжкие войны.
То время,
Те беды
Мы сердцем вновь переживаем,
И гордость,
И радость
Победной, светлой той весны.

Припев: И над Москвой салюта гром,
И солнце в небе голубом,
И счастье, что пришло в наш дом,—
Все это ты, Победа!
И скорбь у матери в глазах,
И подвиг Родины в веках,
И мир в улыбках и цветах —
Все это ты, Победа!

Победа!
Победа,
Ты стыла, мерзла, голодала,
Но в пламя
Сражений
Бесстрашно шли твои фронты.
В застенках
На пытках
Ты зубы намертво сжимала —
Ты знала,
Как ждали,
Когда придешь к Отчизне ты.

Припев.

Победа!
Победа,
Сегодня вспомним поименно
Живых всех
И павших,
Отдавших жизни за тебя.
Их доблесть,
Их слава
Сверкают на твоих знаменах,
И рядом
С отцами
Шагают гордо сыновья.

Припев.

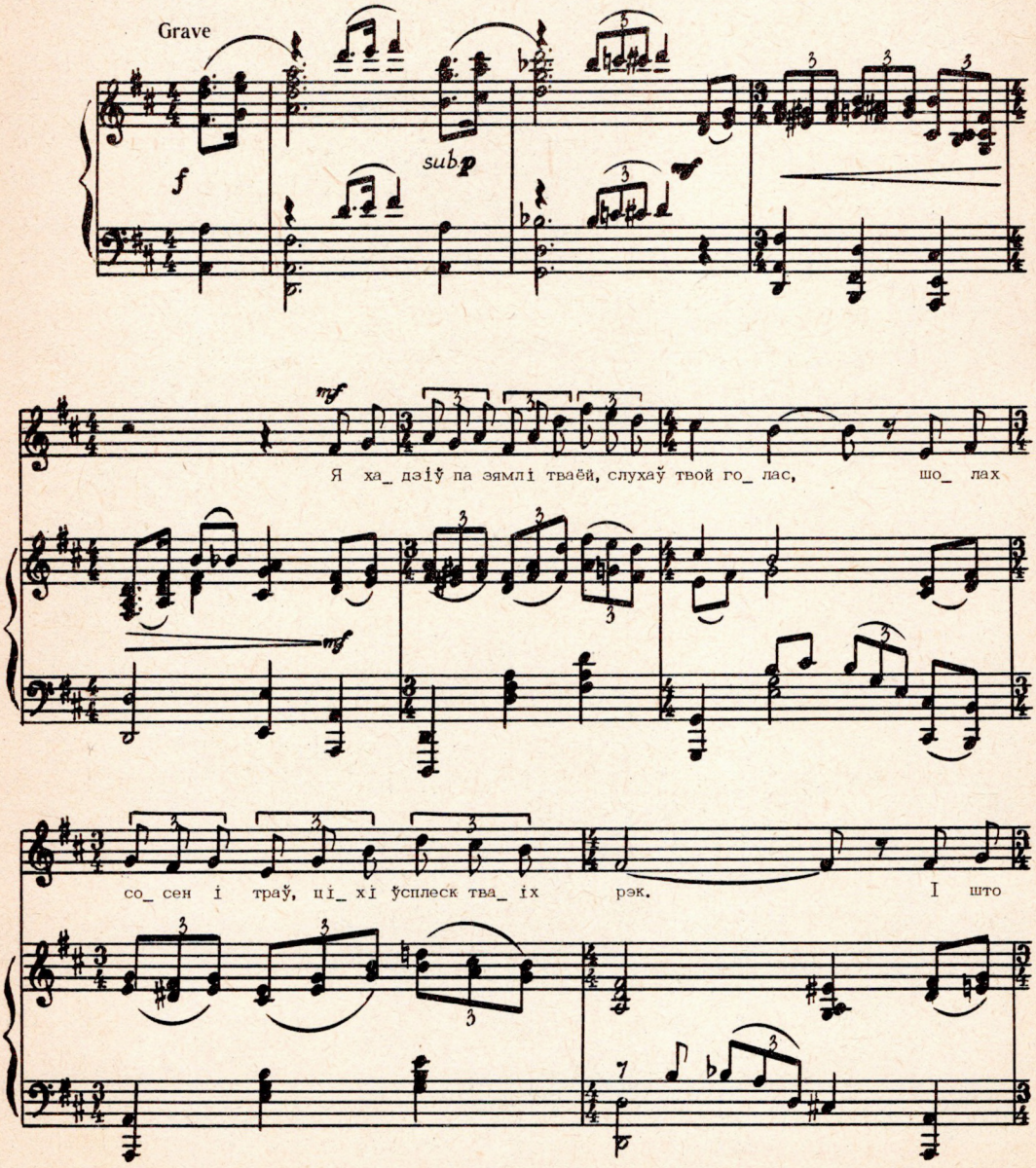
БЕЛАРУСЬ – МАЯ ПЕСНЯ

БЕЛАРУСЬ — МАЯ ПЕСНЯ

Словы М. Браўна
Пераклад А. Бялевіча

Музыка Ю. Семянякі

ўба_ чыў— і пуш_ чы, і ні_ вы, і сё_ лы, і да_
лі_ны, за_ пом_ нім я сэр_ цам на_ век. Так за_
ном нім, што во_чы пры_крыю ру_ ко_ ю, а ўсё

ба_ чу на_ скрозь харство тва_ё я. Так за_
пом ніў, што дыхаць бы зноўку табо_ ю, Бе_ ла_ русь, Бе_ ла_
русь, Бе ла_ русь--ма_ я пес_ ня, ся_стры_ ца ма_
f
sub.p
mf

_я.
f
mf
Пес_ ні-

ду_ мы лаў_ лю і ні_ бы ля дуб_ ро_ вы п' ю з кры_
ніц і гля джу_ся у лю_стра іх я. Ты на_
_ве_ кі ўвайшла ў маё сэрца і сло_ ва, Бе_ ла_ русь, Бе_ ла_
f
sub.p
f
sub.p

Я хадзіў па зямлі тваёй, слухаў твой голас,
Шолах сосен і траў, ціхі ўсплёск тваіх рэк.
І што ўбачыў — і пушчы, і нівы, і сёлы,
І даліны,— запомніў я сэрцам навек.

Так запомніў, што вочы прыкрыю рукою,
А ўсё бачу наскрозь харaство тваё я.
Так запомніў, што дыхаць бы зноўку табою,
Беларусь, Беларусь,
Беларусь — мая песня, сястрыца мая.

Песні-думы лаўлю і нібы ля дубровы
П'ю з крыніц і гляджуся ў люстра іх я.
Ты навекі ўвайшла ў маё сэрца і слова,
Беларусь, Беларусь,
Беларусь — мая песня, сястрыца мая!

ПЕСНЯ ПРА НЁМАН

Словы А. Астрэйкі

Музыка Н. Сакалоўскага

най не раз тва е хва_ лі бы_ лі, ма_
ff
_гі_ ла_ ю во_ ра_ гам цес_ най не раз тва_ е
f
poco pesante
1. 2.
3.
хва_ лі бы_ лі.
// _гі.
p
mf

Ой, Нёман, і слава, і песня
Народа майго і зямлі,
Магілаю ворагам цеснай
Не раз твае хвалі былі.

Рака наша слаўная Нёман,
Чысцейшая чэрвеньскіх рос,
Хто мар не ўплятаў у твой гоман,
Табе хто пашаны не нёс.

Ой, Нёман, ой, бацька наш родны,
Як сонца, як дзень дарагі,
Садамі цудоўнай Радзімы
Твае расцвілі берагі.

ПЕСНЯ О МИНСКЕ

Слова И. Панкевича

Музыка В. Оловникова

пес_ ню те_бе по_ свя_ ща_ ю, я пес_ ню те_ бе по_свя_
cresc.
_ща_ ю, мой го_ род, мой го_ род, мой
ПРИПЕВ:
го_ род ге_рой_ па_ три_ от! Пусть взле_та_ет
cresc.
пес_ ня пти_ цей над ро_ ди_ мой сто_ ро_ ной о те_
cresc.

_ бе, мо_я сто_ли_ ца Бе_ло_ рус_ си_ и род_
f
Для повторения
Для окончания
_ной!
_ной!
О те_ бе, мо_я сто_
p
mf cresc.
rit.
Più mosso
_ли_ ца Бе_ло_ рус_ си_ и род_ ной!
ff
f

Широким проспектом шагаю,
И сердце от счастья поет.
Я песню тебе посвящаю,
Мой город герой-патриот!

Припев: Пусть взлетает песня птицей
Над родимой стороной
О тебе, моя столица
Белоруссии родной!

Повсюду счастливые лица
Встречаются мне на пути.
Ну как мне, друзья, не гордиться,
Ну как же без песни идти?

Припев.

И парки твои, и бульвары
Люблю я вечерней порой,
Близки мне влюбленные пары
И шелест листвы молодой

Припев.

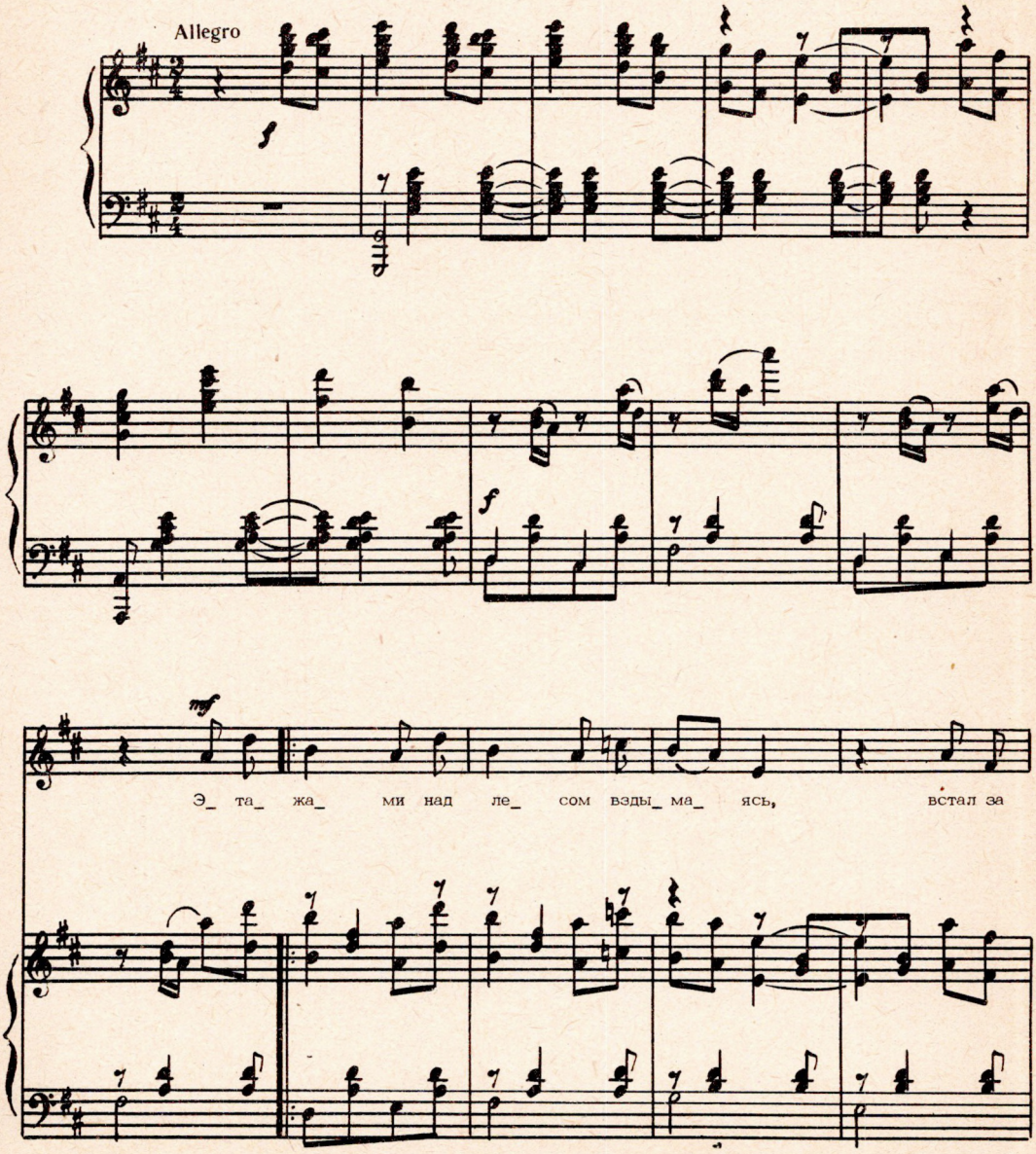
Тобою горжусь я по праву,
И радостно мне оттого,
Что в этой красе величавой
Есть доля труда моего.

Припев.

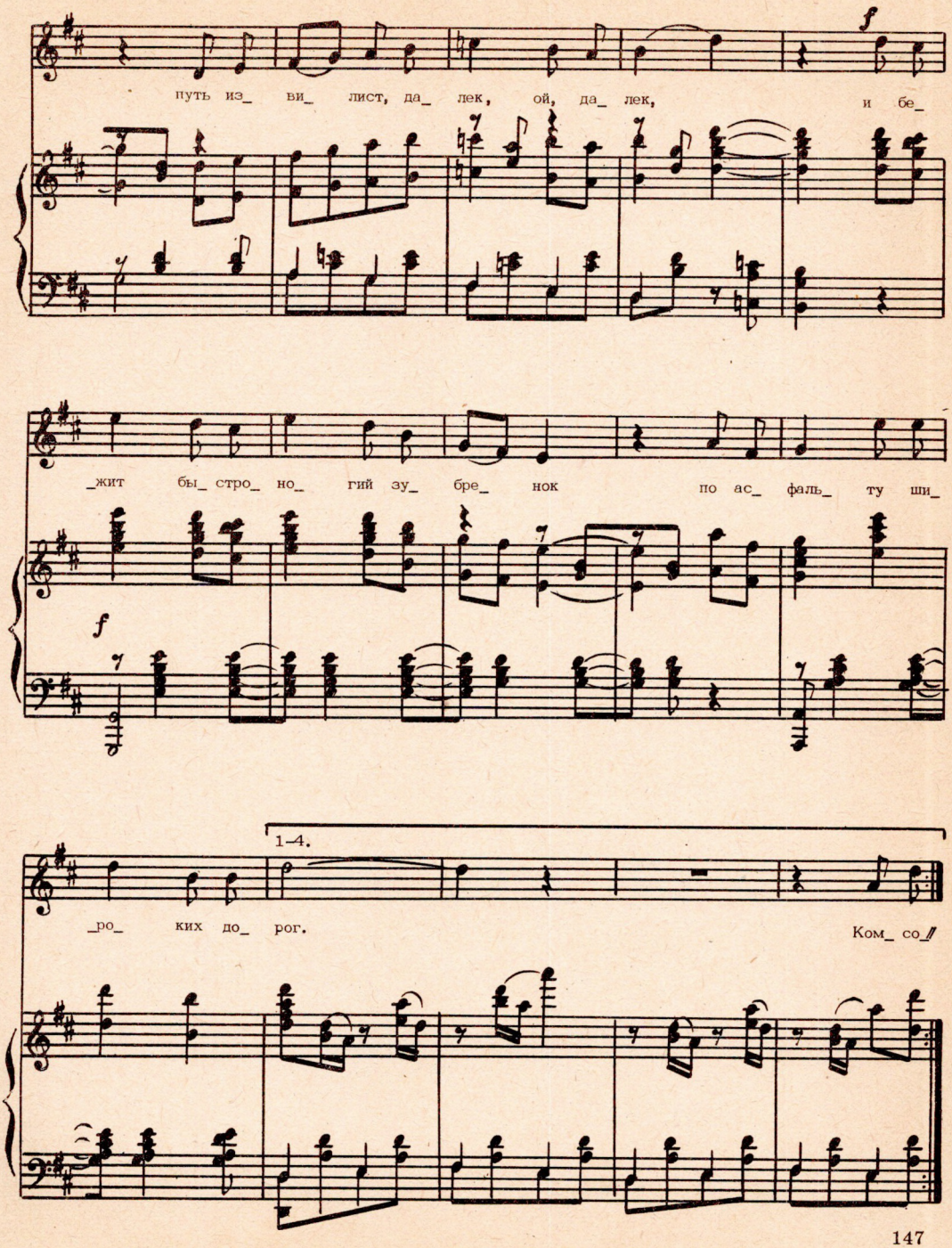
ЗУБРЕНОК

Слова А. Миронова

Музыка П. Подковырова

Мин_ ском ги_ гант_ ский за_ вод, и вы_ хо_ дит, э_
маль ю свер_ ка_ я, гру_ зо_ вик из за_ вод_ ских во_
ПРИПЕВ:
рот. Гул мо то_ ра чу_ де_ сен и зво_ нок,

путь из_ ви_ лист, да_ лек, ой, да_ лек, и бе_
жит бы стро_ но_ гий зу_ бре_ нок по ас_ фаль_ ту ши_
1-4.
_ро_ ких до_ рог.
Ком_ со_

Этажами над лесом вздымаясь,
Встал за Минском гигантский завод,
И выходит, эмалью сверкая,
Грузовик из заводских ворот.

Припев: Гул мотора чудесен и звонок,
Путь извилист, далек, ой, далек,
И бежит быстроногий зубренок
По асфальту широких дорог.

Комсомолка рулем управляет,
Вдаль дорога стрелою летит,
А на солнце эмблема сверкает —
Быстроногий зубренок бежит.

Припев.

Провожает машину с задором
Паренек, хоть ему не легко:
Он остался, а сердце с шофером
Унеслось далеко-далеко.

Припев.

По широким дорогам и узким,
Словно ветер, зубренок летит.
Слава нашей земле белорусской!
Слава людям советской земли!

Припев.

ЛЯСНЫЯ САЛДАТЫ

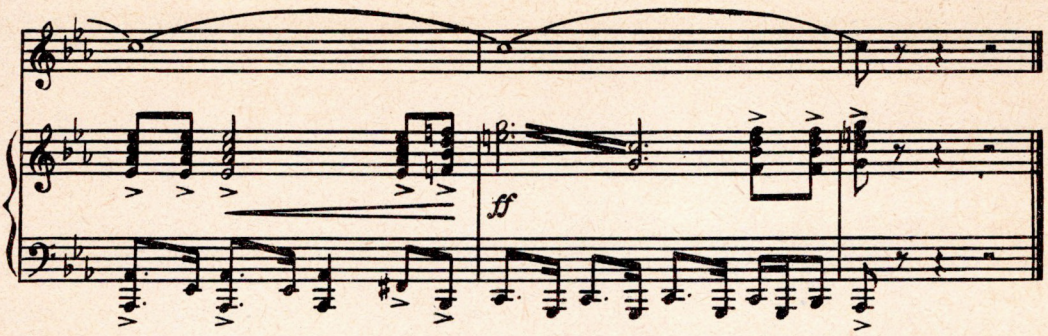
Словы Г. Бураўкіна

Музыка Э. Зарыцкага

спа_ ле_ най ха_ ты, і по_ пел сы_ ноў_ ні_я сэр_ шы пя_чэ. На_
род ны_ я мсціў_шы, ляс_ ны_ я сал_ да_ ты, і ў сне не зды_ма_ лі. він_
тоў кі з пля_чэй. Нам ста_ лі сяб_ра_ мі сла_ та і за_ле_ ва,
у снег і ма_роз са_ гра_ юць бу_ да_ ны. Зя_лё_на_е по_

_лы _ мя ле _ су,
бар_ во_ ва_ е по_
1.
_лы _ мя гне_ ву —
ба_ лю_ча_ я па _
мяць вай_
2.
_ны.
// ба_лю_ча_ я па _
мяць вай_
Для паўтарэння
Для заканчэння
_ны.
Мы
//_ны.

Прапахлі мы дымам ад спаленай хаты,
І попел сыноўнія сэрцы пячэ.
Народныя мсціўцы, лясныя салдаты,
І ў сне не здымалі вінтоўкі з плячэй.
Нам сталі сябрамі слата і залева,
У снег і мароз саграюць буданы.
Зялёнае полымя лесу,
Барвовае полымя гневу —
Балючая памяць вайны.

Мы помстай сваёй начынялі гранаты,
І слёзы, як кулі, паклалі ў набой.
Народныя мсціўцы, лясныя салдаты,
За волю і шчасце мы выйшлі на бой.
Па ворагу ўдарым з-за кожнага дрэва,
Насцігне чужынца ля кожнай сасны
Зялёнае полымя лесу,
Барвовае полымя гневу,
Суровая кара вайны.

На брацкіх магілах рамонкі і мята,
Жыты каласяцца на мірнай зямлі.
Народныя мсціўцы, лясныя салдаты,
Радзіме мы ўсё, што маглі, аддалі.
Бярозы і сосны гамоняць ласкава.
У сэрцы навек зберагаюць сыны
Зялёнае полымя шчасця,
Барвовае полымя славы,
Свяшчэнную памяць вайны.

ДАРАГАЯ МАЯ БЕЛАРУСЬ

Словы П. Панчанкі

Музыка А. Багатырова

за_ гля_дзе_ ла_ ся сон_ ца у лю_ стра а_ зёр, --
pp
гэ_ та ты, ма_ я Бе_ла_русь! Сі_ні ра_нак. Дзяў_чы_на збі_ра_ец_ ца
pp
жаць, на пля_ чы ма_ла_ дзік-- се_ра_ бры_ сты серп,

rall.
а наў_ кол на_ лі ў_ ны_ я са_ ды ля_ жащь, гэ_ та
stringendo
Allegro giocoso
mf
ты, ма_ я Бе_ ла_ русь! Я ня_ ма_
sf p
ла прай_ шоў за вай_ ну да_ рог,

а ця_ бе та_ кой не паў_
sf p
f
тор най збя_ рог. . .
Бой маш_
sf
p
не_ е! Я хут_ ка к та_ бе прый_
p
ду, да гру дзей на_ ба_ ле_ лых тва_
pp

іх пры па_ ду, па_ кла_ ню_
mf
_ся ля_ сам і па_ лет_ кам шы_
_ро_ кім. Толь_ кі цяж_ ка пра_
pp

_хо_ дзіць а_ пош_ ні_ я кро_ кі да ця_
f
_бе, ма_ я Бе_ ла_ русь!
f
p
Толь_ кі стра_ шна мне ду_ маць пра
pp
ту_ ю хві_ лі_ ну,
ка_ лі гля_
sf
p

ну у во чы я род най кра_ і_ не.
Бу_ ду ха_ ту шу_ кащь, — а знай_
sf
pp
pp
_ду ру_ і_ ны, бу_ ду ма_
rall.
ці гу_ кащь,— ад_ гук_ нец

a tempo
_ца ма_ гі_ ла.
mf p
Што-ж, я_ кой ты ні бу_ дзеш — і ноч_ чу і

ран_ нем, я па_ зна_ ю ця_ бе, я не
здра_ джу та_ бе. Пе_ ра_ нёс_ ша_я го_ ра
ff rall.
і ка_ та_ ван_ ні, для мя_ не
f

rit.
ста_ ла ты да_ ра_ жэй і рад_ ней.
Tempo I
pp
А_ су_ шу тва_е слё_ зы,
pp
за_ ля_ чу тва_ е ра_ ны, кож_ ны лі́ст я рас_праў_

_лю ру_ ко_ ю ста_ ран_ на. Уз_ ні_ му з па_ пя_ ліш_чаў тва_
_е га_ ра_ ды, на_ са_джу ка_ ля вё_ сак са_ ды ма_ ла_
8
_ды_ я, каб ты веч_ на цві_ ла і у шчас_ ці рас_
8

_ла, да_ра_ га_ я ма_ я Бе_ ла_ русь!

ГАВАРЫЛА ПОЛЕ ШЫРОКАЕ

Беларуская народная песня

Апрацоўка Л. Захлеўнага

пры_ха_дзі це ра_на,
_ты_ я,
пры_ ха_ дзі_це,
пры_ ха_ дзі_це,
mf
пры_ ха_ дзі_це
ка мне заўт_ ра
заўт_ ра ра на, ра_ на,
ра_ на, каб я не ста_
_я_ ла.
mf
Пры_ ха_ дзі_ це
ра_ на,
каб я не ста_
Мм. . .
Мм. . .
Га_ ва_ ры_ ла
_я ла,
не ста_ я_ ла.
Га_ ва_
ры_

по_ ле:
Не ха_ чу я ў по_ лі ста_ я_ ці,
_ла по_ ле шы_ ро_ ка_ е,
ко_ ла_ сам ма_ ха_ ці.
га_ ва_ ры_ ла.
не ха_ чу я ў по_ лі
Мм...
Мм...
ко_ ла_ сам ма_ ха_ ці,
Не ха_ чу я ў по_ лі
ко_ ла_ сам ма_ ха_ ці.
ко_ ла_ сам ма_ ха_ ці.
ко_ ла_ сам ма_ ха_ ці,
А толь_кі ха_
mf
Га_ ва_ ры_ ла по_ ле

_чу
шы_ ро_
а толь_кі ха
ка_ е,
чу ў по_ лі
сна_
А толь_
ле, га_
_кі ха чу
_па_ мі, а ў гум_
не ка_ ла_ мі.
_ва_
ры_ ла
по_ ле
шы_
А...
_ро_ ка_ е,
ff
Га_ ва_
ры_ ла по_ ле
шы_ ро_
ff га_ ва_
ры_ ла по_ ле
шы_ ро_
_ка_ е, по_ ле,
_ка_ е по_ ле,
fff
по_ ле,
fff
по_ ле,
fff
по_ ле,
pp га_ ва_ ры_ ла по_ ле, (мм. . .)
га_ ва_ ры_ ла
pp

га_ ва_ры_ ла по_ ле, мм. . .
по_ ле –
(мм. . .)
жы_ та яд_ ра_ но_ е,
по_ ле шы_
(мм. . .)
га_ ва_ ры_ ла
mp
по_ ле шы_
ро_
ка_ е,
_ро_ ка_ е.
Га_ ва_ ры_ ла
по_ ле шы_ ро_
ка_ е, (мм. . .)
жы_ та
Га_ ва_ ры_ ла по_ ле.
Га_ ва_ ры_
ла по_ ле.
Га_ ва_ ры_ ла по_ ле.
яд_ ра_ но_ е.
Га_ ва_ ры_ ла. . .
ppp
ppp
ppp

ЛЮБЛЮ ЦЯБЕ, МАЯ СТАРОНКА

Словы А. Дзеружынскага

Музыка Р. Пукста

во_ дар кветак, во_дар кве_ так, што раз_ лі_ ты над траў_ кай
і во_ дар кве_ так,
цёп_ лы_ мі вят_ ра_ мі, у_ сё тут на_ ша по_плеч
a tempo
mp
mf
з на_ мі. І по_ дых трэ_пят_ най а_ сі_ ны, над
рэч_ кай гнуткі_я вяр_бі_ ны, лу_ гоў квя_ ціс_ ты_ я ра_ мон_ кі,
рэч_ кай вяр_ бі_ ны

спеў га_ ра_ доў ба_дзё_ ры, звон — кі. І
во_ ды Нё_ ма_ на і Со_ жа, і
мо_ ва ян_ та_ ру пры_ го_ жай, і
p
p
ці_ хі шо_ пат — шум ка_ лос_ ся — ўсё ў ду_ шы ма_ ёй злі_

mp
_ло_ ся. Люб_лю ця_ бе, ма_ я ста_ рон_
Лю_ блю ця_ бе, ста_ рон_
_ка, ля_ соў вя_ сё_ лу_ ю га_ мон_ ку, лю_
_ка, ля_ соў га_ мон_ ку, лю_
mf
блю, як жы та ка_ ла_ су_ е і як жыц_
mf
_блю.
ff
_цё наў_кол кра_ су_ е, кра_ су_ е.
ff

РАДЗІМА МАЯ ДАРАГАЯ

РАДЗІМА МАЯ ДАРАГАЯ

Словы А. Бачылы

Музыка У. Алоўнікава

шчы_ рай сы_ноў_няй люб_в і.
pp
На рэ_ ках шы_ро_кіх і
pp
pp
ні_ вах, за_ во_ дах, бу_ доў_ лях, —нaў_сцяж на_

f
dim.
_род наш пра_цу_ е руп_
лі_ вы, і
край уз_вы_ша_ ец_ ца
1.
2.
p
На_ //
Мы друж_ бы наро_дам жа_
наш.
_ны.
А...

_да_ ем і шчы_ рай братэрскай люб_ві. Ра_
А...

САРДЭЧНА
дзі ма ма_я да_ра_га_ я, кра_ суй_ ся і ў шчасці жы_
А...
А...

_ві! Ра_ дзі_ ма ма_ я да_ра_ га_ я, кра_
А...
А...
ff
fff
суй ся і ў шчасці жы_ві!
ppp
ppp
А...
ppp
p
ppp

Радзіма мая дарагая,
Ты ў шчасці жаданым жыві!
Я сэрцам табе прысягаю
У шчырай сыноўняй любві.

На рэках шырокіх і нівах,
Заводах, будоўлях,— наўсцяж
Народ наш працуе руплівы
І край узвышаецца наш.

Навокал жыццё расцвітае —
І песня ўзлятае сама:
Мне лепей ад роднага краю
Нічога на свеце няма.

Чужое зямлі нам не трэба.
Пачуцці ў нас сёння адны:
Мы хочам, каб мірнае неба
Не знала пажараў вайны.

Мы дружбы народам жадаем
І шчырай братэрскай любві.
Радзіма мая дарагая,
Красуйся і ў шчасці жыві!

ЯКАЯ ТЫ ЦУДОЎНАЯ, РАДЗІМА

Словы У. Карызны

Музыка Ю. Семянякі

як па ўсёй Ра_дзі_ме, ве_цер сі_ ні,
_на ты ў нас, вя_лі _ка_я Ра_ дзі_ма,
і гэ_ та_ ка_ я ж сі_ня_ я вяс_
дык будзь благасла_ вен_на_ я на_
ПРЫПЕЎ:
_на.
_век!
Я тут пад гэ_тым не_бам на_ра_ дзіў_ ся і
вы_маў_ля_ ю з гордасцю у_ слых:
Я_ ка_ я ты цу_
доў на_я, Ра_дзі_ ма, як ма_ ці най_даб_рэй_ша_я для ўсіх!

Più mosso
mf
Пе_ рад ва_ро_жай зграяй не ўста_ я_ ла б ты
mf
без Ра_сі_ і, без сваіх сяс_ цёр,
ста_рон_ ка свет_ла_зор_на_я Ку_
rit.
ПРЫПЕЎ:
_па_ лы, мой лю_ бы край між казачных а_ зёр. Я
rit.

тут пад гэ_ тым не_ бам на_ра_ дзіў_ ся і вы_маў_ля_ю з гордасцю у_
слых: -- Я ка_ я ты цу_ доў_ на_я, Ра_дзі_ ма, як
ма_ці най_даб_рэй_ ша_я для ўсіх!
ня_

Бярозы ў нас кругом, як у Расіі,
Адно і неба і шляхі у нас,
І, як па ўсёй Радзіме, вецер сіні,
І гэтакая ж сіняя вясна.

Прыпеў: Я тут пад гэтым небам нарадзіўся
І вымаўляю з гордасцю услых:
Якая ты цудоўная, Радзіма,
Як маці найдабрэйшая для ўсіх!

Перад варожай зграяй не ўстаяла б
Ты без Расіі, без сваіх сясцёр,
Старонка светлазорная Купалы,
Мой любы край між казачных азёр.

Прыпеў.

Нямала сцежак і дарог схадзіў я —
І ўсюды славен дружбай чалавек.
Адна ты ў нас, вялікая Радзіма,
Дык будзь благаславенная навек!

Прыпеў.

РОДИНЕ

Слова Л. Ошанина

Музыка И. Лученка

соз_ да_ на, для ме_ ня на све_те ты од_ на.
mf
1.В тво_ей судьбе — си_ рот_ ский плач и горе вдовье, бес_сон_ный шаг про_
mf
_слав_лен_ных полков. Полита ты сы_ нов_ ней чис_ той кровь_ ю и
cresc.
1.
2.
кровь_ю чер_ но_ ю вра_гов.
cresc.

f
poco a poco cresc.
f
Для ме_ ня на све_те ты од_ на,
Ро_ ди_ на, на све_те ты од_

Припев: В радуге, в снегу, в дожде, в росе
Ты, земля, такая же, как все.
Но моей любовью создана,
Для меня на свете ты одна.

В твоей судьбе — сиротский плач и горе вдовье,
Бессонный шаг прославленных полков.
Полита ты сыновней чистой кровью
И кровью черною врагов.

Припев: В радуге, в снегу, в дожде, в росе
Ты, земля, такая же, как все.
Но моей любовью создана,
Для меня на свете ты одна.

Передо мной несметные твои богатства.
Я твой солдат, строитель и кузнец.
Земля друзей, страна людского братства,
Союз республик и сердец.

Для меня на свете ты одна,
Родина, на свете ты одна!

ЖУРАЎЛІ НА ПАЛЕССЕ ЛЯЦЯЦЬ

Словы А. Ставера

Музыка І. Лучанка

вашь. Ра зу_ ме_ ю ця_ пер, ча_ му
з вы_ ра_ ю жу_ раў_ лі на Па_ лес_ се ля_
mf
цяшь. Што ім ты я па_ го_ ды паў_
mf

днё вы_ я, што ім пыш_ ны пла_ та_ на_ вы
рай, ка_ лі клі_ чуць іх да_ лі са_
сно вы_ я і а_ зёр_ ны ра_ бі_ на_ вы

1.
2.
край!
// _цящь.
mp
mp
mf
p cresc.
А...
mp
А...

cresc.
А...
cresc.
mf
Каб лю_ біць Бе_ла_ русь на_ шу
мі_ лу_ ю, трэ_ба ў роз_ ных кра_ ях па_ бы_

f
mf
_ваць.
Ра_ зу_ ме_ ю ця_ пер ча_ му
mp
з вы_ ра_ ю жу_раў_ лі на Па_ лес_ се ля_
p
rit.
_цяць.
Жу_раў_лі ля_
mp

Каб любіць Беларусь нашу мілую,
Трэба ў розных краях пабываць.
Разумею цяпер, чаму з выраю
Жураўлі на Палессе ляцяць.

Што ім тыя нябёсы паўднёвыя,
Што ім пышны платанавы рай,
Калі клічуць іх далі сасновыя
І азёрны рабінавы край!

Сакавітыя пожні мурожныя
Не заменіш нічым і нідзе
І зямлю, дзе сцяжыначка кожная
У прыветлівы двор прывядзе.

Каб любіць Беларусь нашу мілую,
Трэба ў розных краях пабываць.
Разумею цяпер, чаму з выраю
Жураўлі на Палессе ляцяць...
Жураўлі ляцяць...

МОЙ РОДНЫ КУТ

Словы Я. Коласа

Музыка І. Лучанка

сі_ лы! Не раз, у_ том_ ле_ ны да_
_ро_ гай, жыц_ цём вяс_ ны ма_ е у_
_бо_ гай, к та_ бе я ў дум_ ках за_ ля_
_та_ ю і там ду_ шо_ ю спачы_ ва_ ю, і

там ду_шо_ ю спа_чы_ ва_ ю.
mp
1. 2.
3.
2. Вось як ця_
poco a poco rit.
morendo

Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены дарогай,
Жыццём вясны мае убогай,
К табе я ў думках залятаю
І там душою спачываю,
І там душою спачываю.

Вось як цяпер, перада мною
Ўстае кусточак той прыгожа,
Крынічкі вузенькае ложа
І ёлка ў пары с хваіною,
Абняўшысь цесна над вадою,
Як маладыя ў час кахання,
Ў апошні вечар расставання.

Люблю цябе, мой бераг родны,
Дзе льецца Нёман срэбраводны,
Дубы дзе дружнай чарадою
Стаяць, як вежы, над вадою...
Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы,
Забыць цябе не маю сілы...

ЗВАРОТ

Словы Е. Лось

Музыка Д. Смольскага

дай пе_ ра_ смяг_ нуць у ты_ ся_ чы спёк, ма_
_я да_ ра_ га_ я Ра_ дзі_ ма!
f
Толь_ кі не мёрз_ні у сцю_ жах са_ ма,
толь_ кі не ве_ дай га_ ра_ чай сля_ зы,

Дай перамёрзнуць у сцюжах тваіх,
Дай перамокнуць у сотнях дажджоў,
Дай перасмягнуць у тысячах спёк,
Мая дарагая Радзіма!

Толькі не мёрзні ў сцюжах сама,
Толькі не ведай гарачай слязы,
Толькі не смягні ў спякотах сухіх,
Мая дарагая Радзіма!

Я ЎДЗЯЧНА ЛЕСУ

Словы Г. Бураўкіна

Музыка С. Картэса

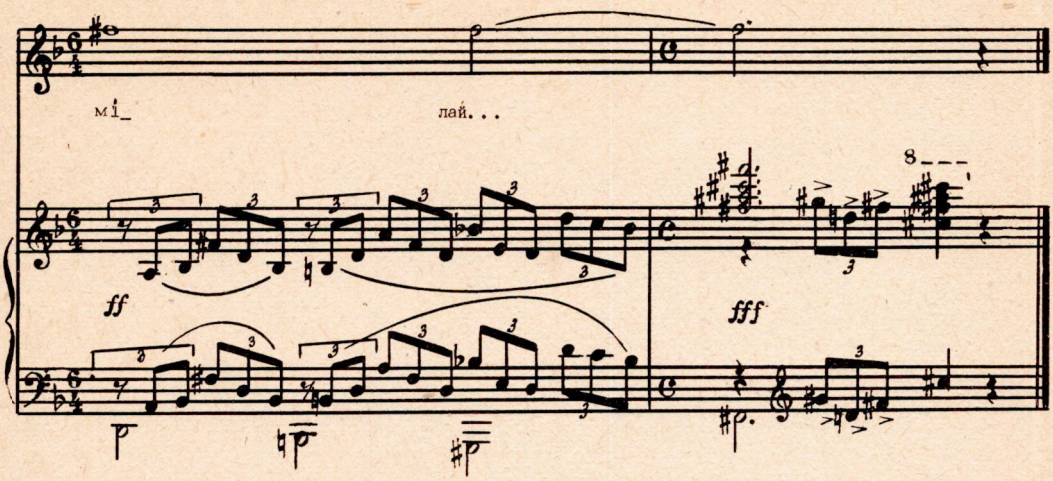

выб_ раў для мя_ не на_ ве_ кі гэ_ ты, дзе баль_ ша_
_лё_ кі_ я і бліз_ кі_ я да_ ро_ гі да пры_ а_
я бла кіт_ на_ во_ ка_ я ра_ дзі_ ма не за_ сла_
_кі прас_ту_ ючь між га_ ёў, а па сця_
мур скіх со_ сен і за_ стаў і да вяр_
_ні_ ла мне чу_ жой кра_ сы, мя_ не ад
жын ках ко_ цяц_ ца ра_ не_ ты. 3) да
шынь Па мі_ ра кру_ та_ ро_ гіх,
све_ ту не ад_ га_ ра_ дзі_ ла,

кі_ еў_ скіх пя_ ву_ чых ве_ ча_ роў і
mf
пры_ бал_ тый_ скіх гар_ ка_ ва_ тых вет_ раў, да звон_ кіх
чар мал_ даў_ скіх ган_ ча_ роў і

ве_ ліч_ най маўк_ лі_ вас_ ці Ай – Пет_
ры.
Coda
/па жаданню/
А...
А...
А...
А...
А...
А...
А...
А...
А...

А...
5. Што не маг_ла, не ўме_ла быць дру
гой жы ла ў братэрстве і сяброў ца_ ні_ ла і што ў кра_
_і_ не на_шай да_ра_ гой я_ е за_вуць у_ се сястро_ ю

Я ўдзячна лёсу,
што з усіх краёў
Ён выбраў для мяне навекі
гэты,
Дзе бальшакі прастуюць між гаёў,
А па сцяжынках коцяцца ранеты.

Я ўдзячна лёсу,
што ў сябры мне даў
Далёкія і блізкія дарогі
Да прыамурскіх сосен і застаў
І да вяршынь Паміра крутарогіх,

Да кіеўскіх пявучых вечароў
І прыбалтыйскіх гаркаватых ветраў,
Да звонкіх чар малдаўскіх ганчароў
І велічнай маўклівасці Ай-Петры.

Я ўдзячна лёсу,
што ва ўсе часы
Мая блакітнавокая радзіма
Не засланіла мне чужой красы,
Мяне ад свету не адгарадзіла,

Што не магла,
не ўмела быць другой,
Жыла ў братэрстве і сяброў цаніла
І што ў краіне нашай дарагой
Яе завуць усе сястрою мілай...

ЦЕПЛЫНЯ

Словы У. Карызны

Музыка В. Іванова

зол_ кі дождж блу_ ка_ е не у снах, ды
цёп_ ла мне: та_ бо_ ю .я са_ грэ_ та, Ра
дзі ма, ма_ я веч_ на_ я вяс_ на. Са_
грэ та я тва_ ім, Ра_ дзі_ ма, хле_ бам і

ці_ шы_ нёй над мі́р_ на_ ю зям_ лёй, ус_
мещ кай сы_ на, як вяс_ но_ вым не_ бам, а
зна_чыць, і ус_ мещ_ка_ ю тва_ ёй.
Са_
грэ та я цяп_ лом да_ ло_ ні́

шчы_ рай, сяб_ роў_ скім сэр_ цам, як са_ мой вяс_
ной, і на вят хма_ рак сха_ ла_ дзе_ лы
вы_ рай, ні_ бы, цяп_ ло ча_ ром_ хі на_ да
мной.
f

mf
Як

цёп_ ла мне з та_ бо_ ю, Ра_ дзі_ ма да_ ра_ га_ я, Ра_
mp
дзі ма, ма_ я веч_ на_ я вяс_ на... А...
Вед.
А... А... А... А...
Вед.
Вед.

Спіць у стагах і цеплыня і лета,
А золкі дождж блукае не у снах,
Ды цёпла мне: табою я сагрэта,
Радзіма, мая вечная вясна.

Сагрэта я тваім, Радзіма, хлебам
І цішынёй над мірнаю зямлёй,
Усмешкай сына, як вясновым небам,
А значыць, і усмешкаю тваёй.

Сагрэта я цяплом далоні шчырай,
Сяброўскім сэрцам, як самой вясной,
І нават хмарак схаладзелы вырай,
Нібы цяпло чаромхі нада мной.

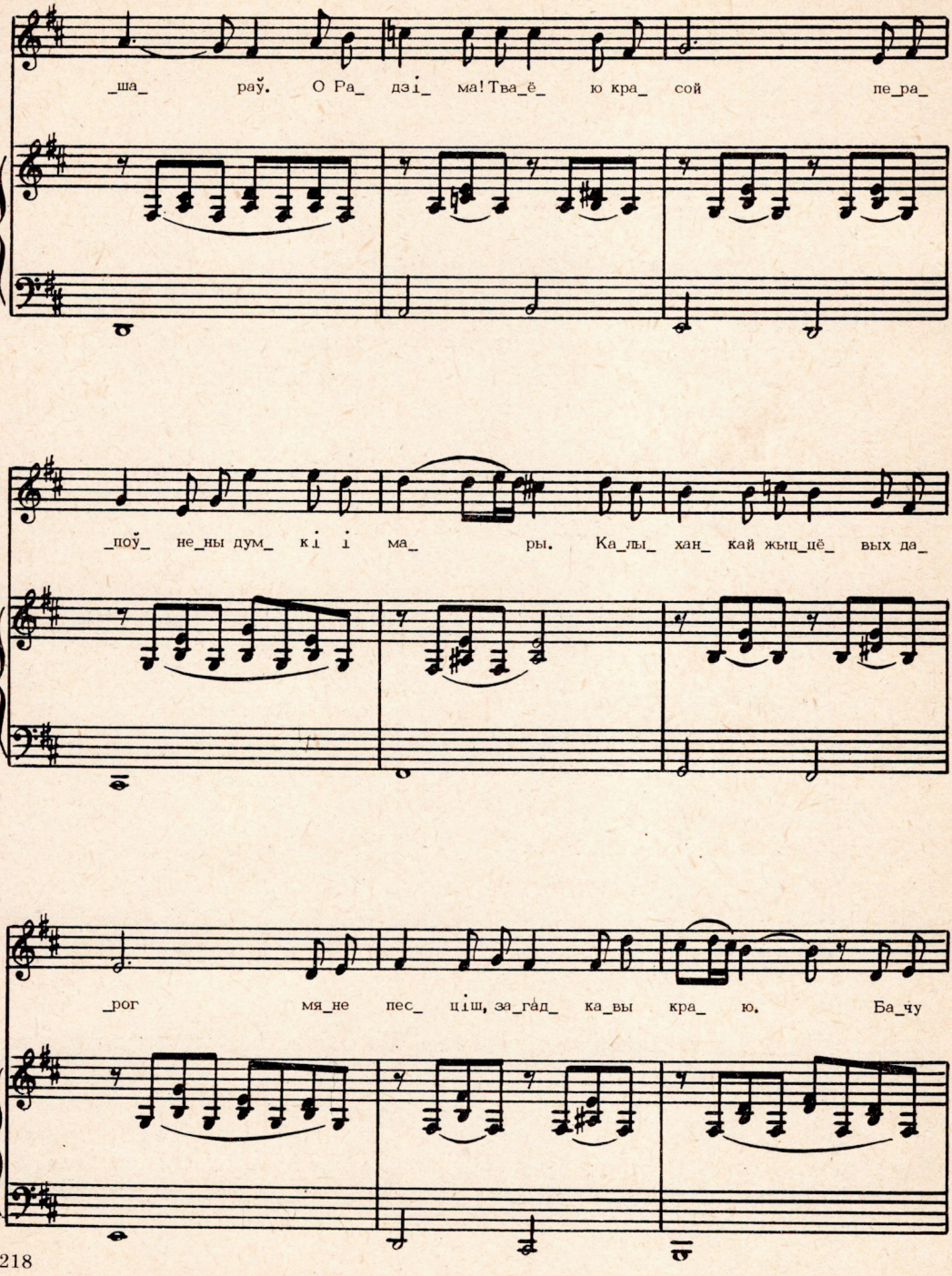
Як цёпла мне з табою, Радзіма дарагая,
Радзіма, мая вечная вясна...

РОДНЫ НАПЕЎ

Словы Л. Сурпіна

Музыка У. Будніка

_ша_ раў. О Ра_ дзі_ ма! Тва_ё_ ю кра_ сой пе_ра_
поў не_ны дум_ кі і ма_ ры. Ка_лы_ хан_ кай жыц_цё_ вых да_
_рог мя_не пес_ ціш, за_гад_ ка_вы кра_ ю. Ба_чу

ве_ лiч тва_iх пе_ра_ мог, кож_ны крок свой та_ бе да_ вя_
mp
_ра_ ю. Ся_род роў_ ных у друж_ най сям'_ i зда_бы_
_ла са_бе шчас_ це на све_ це. Га_ ла_ сы ма_ ёй род_ най зям_
rit.

_лі птуш_кай мі_ ру ля_цяць па пла_ не_ це.
f

Звон сві_ таль_ ны па_лес_ кіх кры_
rit.
ніц, шум ба роў і пра_стор се_на_ жа_ цяў... Як ця_
бе ўсёй ду шой не лю_ біць, Бе_ла_ русь--ма_ я род_ на_ я
f

ма_ ці. Як ця_ бе ўсёй ду_шой не лю_ біць, Бе_ла_
_русь— ма_я род_ на_я ма_ ці. Як ця_ бе ўсёй ду_шой не лю_
_біць, Бе_ла_ русь— ма_я род_ на_я ма_ ці.

У гамонкавай песні лясоў
Гучны хор беларускіх абшараў.
О Радзіма! Тваёю красой
Перапоўнены думкі і мары.

Калыханкай жыццёвых дарог
Мяне песціш, загадкавы краю.
Бачу веліч тваіх перамог,
Кожны крок свой табе давяраю.

Сярод роўных у дружнай сям'і
Здабыла сабе шчасце на свеце.
Галасы маёй роднай зямлі
Птушкай міру ляцяць на планеце.

Звон світальны палескіх крыніц,
Шум бароў і прастор сенажацяў...
Як цябе ўсёй душой не любіць,
Беларусь — мая родная маці.

ЗЯМЛЯ МАЯ

Словы У. Някляева

Музыка Л. Захлеўнага

пош ніх быць ха_ це_ ла я ма_ла_
_до_ ю. Дай на_ пїц_ ца мне тва_ёй жы_
вой ва ды, дзе кры_ нї_ чань_ ка з той ва_

ПРЫПЕЎ:

_до_ ю? Зям_ ля ма_ я, я ў ра_ дас_ ці і
го_ ры да жы_ вой кры_ ні_ цы шлях шу_
_ка_ ла. Пе_ ра_ сы_ ха_ лі рэ_ кі і а_

_зё_ ры, а кры_ ні_ ца поў_ на_ я ста_
1.
_я_ ла. — Ча_ //
2.
_я_ ла.
f

p
Пе_ ра_ сы_ ха_ лі рэ_ кі і а_
p
_зё_ ры, а кры_ ні_ ца поў_на_ я ста_
_я_ ла, а кры_ ні_ ца поў_на_ я ста_

Ляцяць у вырай журавы над пожняй,
Ім услед — гады чарадою.
Зямля мая, да дзён маіх апошніх
Быць хацела я маладою.
Дай напіцца мне тваёй жывой вады,
Дзе крынічанька з той вадою?

Прыпеў: Зямля мая, я ў радасці і горы
Да жывой крыніцы шлях шукала.
Перасыхалі рэкі і азёры,
А крыніца поўная стаяла.

— Чаго ж ты просіш і пра што пытаеш? —
Мне зямля мая адказала.—
Ваду жывую п'еш, калі кахаеш,
Ці забылася, як кахала?
Ці забылася, як любага свайго
Ты да раніцы цалавала?

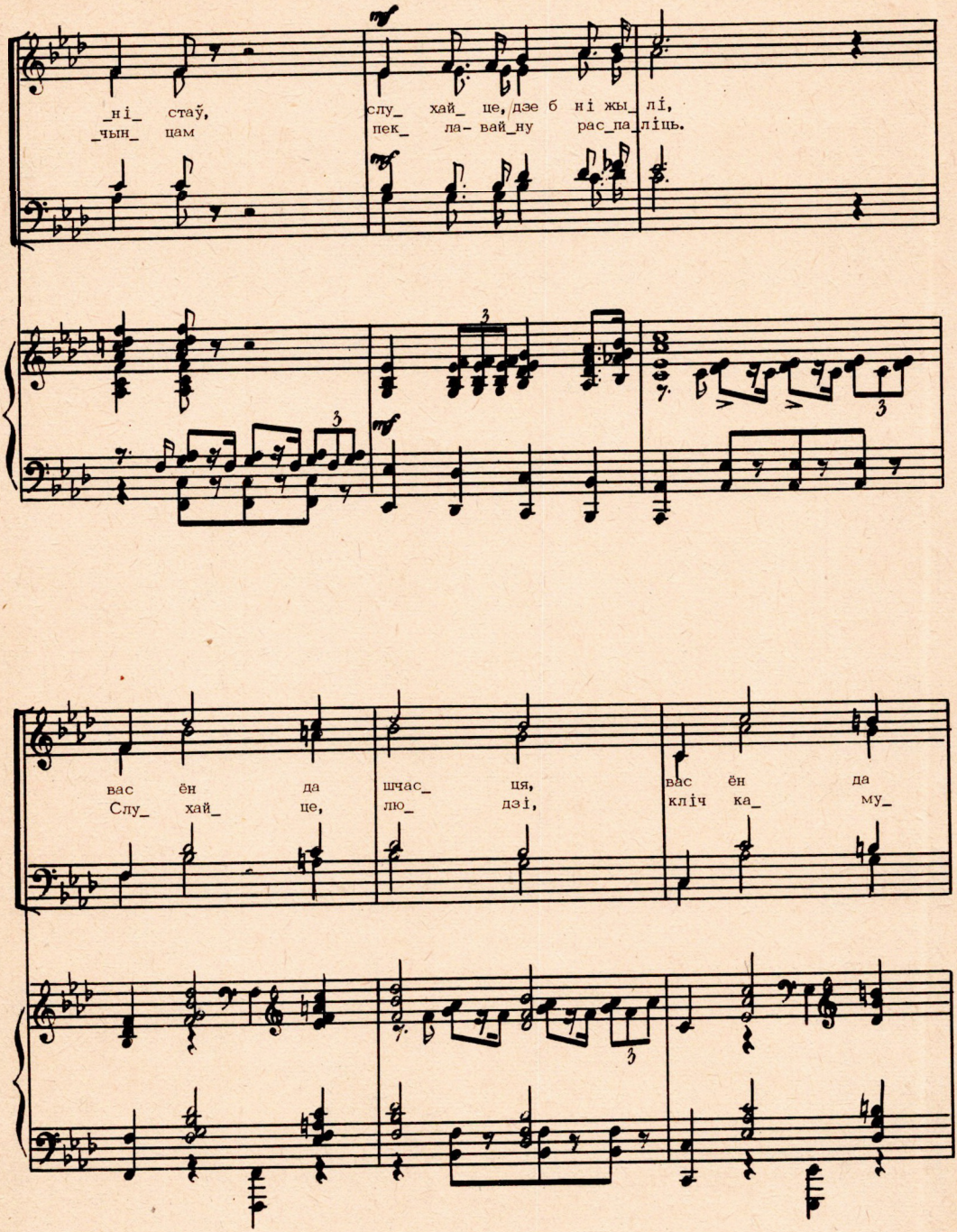
Прыпеў.

СЛУХАЙЦЕ, ЛЮДЗІ

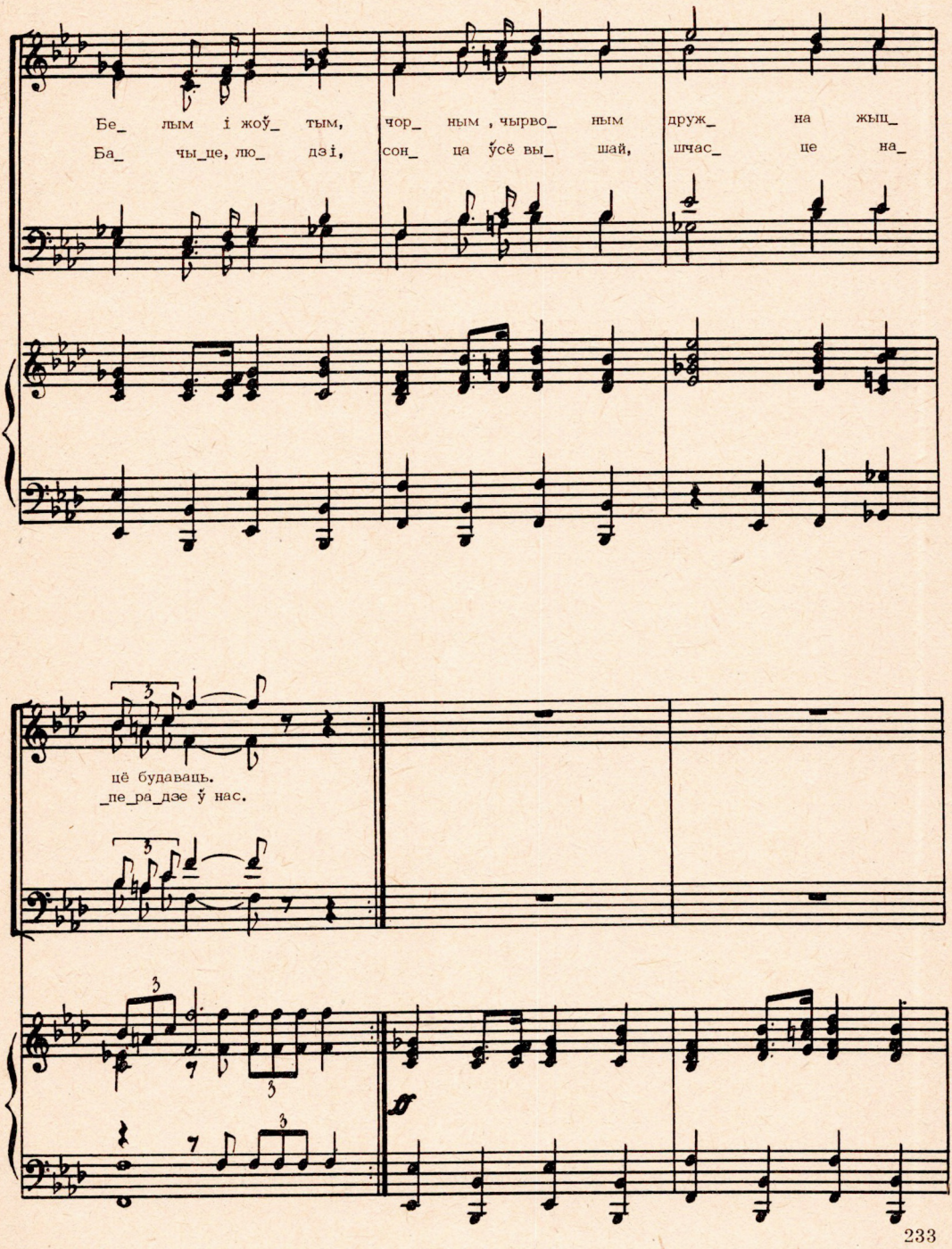
Словы П. Броўкі

Музыка Ю. Семянякі

_ні_ стаў,
чын цам
слу_ хай_ це, дзе б ні жы_ лі,
пек_ ла- вай_ну рас_па_ліць.
вас ён да
Слу_ хай_ це,
шчас_ ця,
лю_ дзі,
вас ён да
кліч ка_ му_

мі_ ру
нiс таў —
клі_ ча у_сіх на зям_
трэ_ ба нам пiль_ ны мі_
лі.
быць.
Кож_ на_ му во_ лю,
Ста_ нем жа по_ бач,
mp
кож_ на_ му ра_ дасць,
пой_ дзем жа ра_ зам,
нель_ га лю_ дзей пры_ гня_ тащь.
клі_ ча да ед_ на_ сці_ час.

Бе_ лым і жоў_ тым, чор_ ным , чырво_ ным друж_ на жыц_
Ба_ чы_це, лю_ дзі, сон_ ца ўсё вы_ шай, шчас_ це на_
цё будаваць.
_пе_ра_дзе ў нас.
ff

Слу_ хай_ це, лю_ дзі, кліч ка_ му_

_ні_ стаў,
слу_ хай_ це, дзе б ні жы_
_лі,
вас ён да шчас_ ця,

вас ён да мі_ ру клі_ ча у_
сіх на зям лі.

Meno mosso
Ба_ чы_ це,
rit.
лю_ дзі,
сон_ ца ўсё вы_ шай,

шчас_ це на_ пе_ ра_ дзе
ў нас!

ЗМЕСТ

Уступ 3

МЫ — БЕЛАРУСЫ

Дзяржаўны гімн БССР. *Музыка Н. Сакалоўскага, словы М. Клімковіча* 6
Дума о Ленине. *Музыка Г. Вагнера, слова Э. Скобелева* 9
А хто там ідзе? *Музыка А. Мдзівані, словы Я. Купалы* 17
Смела ўперад. *Музыка В. Яфімава, словы А. Александровіча* . . . 24
Пройдзем мы слядамі боек. *Музыка С. Палонскага, словы Я. Купалы* . 27
Спіце ўсе тыя. *Музыка А. Багатырова, словы М. Лужаніна* . . . 30
Сонца яснае нам свеціць. *Беларуская народная песня* 36

АБ ШЧАСЛІВАЙ НАШАЙ ДОЛІ

Аб шчаслівай нашай долі. *Музыка Ю. Семянякі, словы А. Сіткоўскага, пераклад А. Бачылы* 38
Любы зоры залацістыя. *Словы і музыка Р. Галавасцікава* 41
Люблю наш край. *Беларуская народная песня, запіс Г. Цітовіча* . . . 42
Як крыніца цячэ. *Беларуская народная песня, запіс Н. Сакалоўскага* 43
Выбарчыя частушкі. *Беларуская народная песня, запіс С. Палонскага* 44
Вечарынка у калгасе. *Музыка С. Палонскага, словы Я. Купалы* . . 45
Ты з Заходняй, я з Усходняй. *Музыка М. Чуркіна, словы Я. Купалы* 49
На Палессі гоман. *Музыка У. Алоўнікава, словы П. Броўкі* 54
Бывайце здаровы. *Музыка І. Любана, словы А. Русака* 67

НЕСКАРОНЫЯ

Нескароныя. *Музыка Я. Касалапава, словы П. Барэйкі* 71
Мы вернемся. *Музыка А. Багатырова, словы М. Танка* 77
Лясная песня. *Музыка У. Алоўнікава, словы А. Русака* 80
Песня о Брестской крепости. *Музыка В. Оловникова, слова А. Лозневого* 83
Хатынь. *Музыка И. Лученка, слова Г. Петренко* 88
Два полі. *Музыка Э. Ханка, словы А. Вярцінскага* 93
Память сердца. *Музыка И. Лученка, слова М. Ясеня* 98
Баллада о матери. *Музыка И. Кузнецова, слова В. Шимука* 103
Обелиски. *Музыка Д. Смольского, слова М. Ясеня* 109
Героям Бреста. *Музыка Л. Захлевного, слова В. Левина* 116
Победа. *Музыка Л. Захлевного, слова М. Ясеня* 123

БЕЛАРУСЬ — МАЯ ПЕСНЯ

Беларусь — мая песня. *Музыка Ю. Семянякі, словы М. Браўна, пераклад А. Бялевіча* 132
Песня пра Нёман. *Музыка Н. Сакалоўскага, словы А. Астрэйкі* . . . 138
Песня о Минске. *Музыка В. Оловникова, слова И. Панкевича* . . . 141
Зубренок. *Музыка П. Подковырова, слова А. Миронова* 145
Лясныя салдаты. *Музыка Э. Зарыцкага, словы Г. Бураўкіна* . . . 149
Дарагая мая Беларусь. *Музыка А. Багатырова, словы П. Панчанкі* 153
Гаварыла поле шырокае. *Беларуская народная песня. Апрацоўка Л. Захлеўнага* 165
Люблю цябе, мая старонка. *Музыка Р. Пукста, словы А. Дзеружынскага* 170

РАДЗІМА МАЯ ДАРАГАЯ

Радзіма мая дарагая. *Музыка У. Алоўнікава, словы А. Бачылы* . . . 175
Якая ты цудоўная, Радзіма. *Музыка Ю. Семянякі, словы У. Карызны* 181
Родине. *Музыка И. Лученка, слова Л. Ошанина* 186
Жураўлі на Палессе ляцяць. *Музыка І. Лучанка, словы А. Ставера* 190
Мой родны кут. *Музыка І. Лучанка, словы Я. Коласа* 197
Зварот. *Музыка Д. Смольскага, словы Е. Лось* 201
Я ўдзячна лёсу. *Музыка С. Картэса, словы Г. Бураўкіна* 204
Цеплыня. *Музыка В. Іванова, словы У. Карызны* 210
Родны напеў. *Музыка У. Будніка, словы Л. Сурпіна* 217
Зямля мая. *Музыка Л. Захлеўнага, словы У. Някляева* 224
Слухайце, людзі. *Музыка Ю. Семянякі, словы П. Броўкі* 230

БЕЛОРУССИЯ В ПЕСНЕ

Составители
Авраменко Валерий Леонтьевич
Романовская Лариса Александровна

Минск, издательство «Беларусь»
На белорусском языке

Загадчык рэдакцыі А. П. Астахаў
Рэдактар Я. І. Шэмет
Мастак В. А. Тарасаў
Мастацкі рэдактар В. П. Бязмен
Тэхнічны рэдактар С. Л. Сармант
Карэктары І. Б. Лапікава, Н. М. Масарэнка

Н/К
Здадзена ў набор 28.01.88. Падп. да друку 23.06.88. Фармат 70×90¹/₁₆. Папера афс. Гарнітура школьная. Афсетны друк. Ум. друк. арк. 17,55. Ум. фарб-адб. 35,1. Ул.-выд. арк. 17,52. Тыраж 4400 экз. Зак. 1103. Цана 2 р. 20 к.

Ордэна Дружбы народаў выдавецтва «Беларусь» Дзяржаўнага камітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. 220600, Мінск, праспект Машэрава, 11.

Мінскі ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга паліграфкамбінат МВПА імя Я. Коласа. 220005, Мінск, Чырвоная, 23.

2 р. 20 к.

БЕЛАРУСЬ У ПЕСНІ